Al·lioli

Quaderns de l'ensenyament del País Valencià · núm. 203 · Època IV · Juliol 2007

Intersindical

Aspecte de la concentració del 20 de juny a Madrid. / J. BLANCO

L'Estatut Docent, en via morta

Els sindicats trenquen les negociacions per la intransigència del Ministeri d'Educació

Els cinc sindicats presents en la mesa estatal d'Educació han donat per trencades les negociacions amb el Ministeri, al qual acusen d'empitjorar les condicions laborals dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament en relació amb els aspectes de l'Estatut del Professorat que ja havien estat negociats.

A finals de juny, una significativa representació sindical, amb delegades i delegats de distintes organitzacions i comunitats autònomes, es traslladava a Madrid per protestar en un acte unitari davant del Ministeri d'Educació per la paràlisi a què el MEC ha relegat la negociació sobre l'Estatut del Professorat. En el transcurs de la protesta, Fernando Gurrea, sotssecretari del departament, es reunia amb representants del professorat per anunciar-los que rebutjava les peticions sindicals, unes demandes que el mateix sotsecretari havia acceptat el 18 d'abril en la mesa sectorial. Davant d'aquesta reacció, els representants de STES-i, CCOO, UGT, ANPE i CSIF van acordar de manera unànime interrompre les negociacions amb l'Administració fins que no es produïsca una rectificació.

La Confederació de STES-Intersindical, de la qual forma part l'STEPV, ha denunciat l'actitud irresponsable dels representants del Ministeri per enganyar el col·lectiu docent després d'haver despertat expectatives favorables de millora en les seues condicions de treball. STE considera que ha arribat el moment que la ministra d'Educació assumisca la negociació i complisca tots els compromisos que el seu departament ha adquirit amb el professorat, incloent-hi la jubilació LOE amb caràcter indefinit. STES continuarà advocant per la unitat d'acció sindical en defensa d'un Estatut no jerarquitzant, que servisca per a millorar les condicions laborals del professorat.

Temps de rebaixes

El nou projecte d'Estatut "rebaixat" renuncia a recollir la jubilació anticipada indefinida, manté els graus, endureix les condicions per adquirir-los i no deixa clar com s'obtindran. El sistema per a promocionar del grup B a l'A no serà permanent ni aplicable a tot el professorat. A més, la memòria econòmica de l'Estatut té una dotació insuficient. Finalment, sobre la percepció del complement de 60 euros –previst en l'acord 20 d'octubre de 2005 del Ministeri i altres sindicats- es confirmen les sospites dels STES: no serà un complement per al conjunt del professorat, ni tampoc es farà efectiu de manera immediata.

> 5
La concertació dels batxillerats, l'últim pas en la privatització de la Conselleria

> 6
Acord del 8 de maig: Balons d'oxígen i cortines de fum

> 9
L'Educació per la ciutadania, en el punt de mira

> 11-14
El Sindicat de l'Ensenyament: més fort, més nostre.
Extracte de les ponències del X Congrés de l'STEPV

> 15
Entrevista amb Carmen Agulló:
"Les mestres van encarnar millor que ningú els ideals de la República"

EL MORTER

“El sindicat”

Joan Blanco

Ara que fem trenta anys, hem celebrat el X Congrés, un congrés tranquil, amb debats assossegats i sense la més mínima tensió. Hem aprovat una ponència de política sindical que més que aportar novetats ordena i actualitza els posicicionaments ideòlogics unitaris que ens han acompanyat des de l'aprovació del document *Una alternativa per a l'ensenyament* elaborat unitàriament des dels sectors progressistes de l'ensenyament en 1976. La ponència incorpora les aportacions dels darrers anys i recupera el discurs del treball cooperatiu per a fer front a l'onada d'invidualisme que se'ns vol imposar per l'Administració i per altres que compartiren amb nosaltres models d'alternatives pedagògiques.

Existeix un grau elevat d'unanimitat sobre els reptes del Sindicat per als propers quatre anys. Conclòs el

> Volem que quan els treballadors i treballadores de l'ensenyament es referisquen a nosaltres simplement parlen del “sindicat”.

període electoral, STEPV-Iv ha millorat encara més els nivells de representativitat en un nou escenari que li permet estar en condicions de renovar l'antic projecte de sindicalisme unitari que va mobilitzar milers de companys i companyes al final del franquisme i en la Transició. En aquell context històric les assemblees obertes definien les posicions sindicals que dia a dia calia defendre enfront de l'Administració. La divisió sindical, però, es va imposar en el període immediat a aquest moment àlgid. Aquesta situació a hores d'ara és cada vegada més criticada i menys compartida pels treballadors i treballadores de l'ensenyament valencians.

Un projecte sindical unitari, plural i democràtic, però sobretot assembleari —perquè sense la participació col·lectiva no és res— necessita comptar amb la participació de tothom. En aquest sentit no és un projecte tancat, està obert a la resta de companys i companyes que no participen de cap projecte sindical i, també, d'aquells que sí que ho fan. Ho déiem fa trenta anys i ho continuem dient ara, l'existència de múltiples ofertes sindicals no està justificada.

El Sindicat està obstinat a insistir en la defensa d'aquest projecte. Ho fa conscient de la majoria sindical que ostenta, però no l'imposarà a les minories. Actuarem amb les propostes sindicals que considerem millors per al col·lectiu i, si no hi ha altre remei, treballarem en solitari sinó és possible fer-ho d'una altra manera. Acceptem els compromisos que comporta ser majoria sindical, però volem sempre sumar amb la resta d'opcions sindicals.

En l'Estat espanyol hi ha i hi ha hagut altres majories sindicals. Però potser la majoria és només una qüestió de nombre: massa vegades, la participació dels treballadors i treballadores compten ben poc en les decisions que els afecten. La majoria que volem construir en aquests moments és ben diferent: aspirem a construir un sindicat que compta, a més dels seus òrgans de direcció, amb una gran multitud de persones que participen de la vida sindical de maneres diverses. Volem un sindicat que no necessite ser identificat per una sigla per a distingir la seua pràctica de la d'altres organitzacions. Volem que quan els treballadors i treballadores de l'ensenyament es referisquen a nosaltres simplement parlen del *sindicat*. “*El sindicat* ha dit, *el sindicat* ha denunciat, *el sindicat* ha convocat...”. Aquest serà un bon senyal que ens indicarà que estem fent les coses com volem.

EL PARDAL

Josep Herrero

A LA PORTA DE L'AULA

Fills difícils

Carme Miquel

Una amiga, mare de dues xiquetes de 6 i 3 anys, comentava que ha de ser de trist i frustrant haver de denunciar els propis fills. Ho deia en haver llegit les dades aparegudes: des de l'any 2001 el nombre de denúncies és creixent en el conjunt d'Espanya. Tot i que l'any 2005 les denúncies de pares a fills foren 7.189 i el 2006 baixaren a 4.403, pel que fa a la resta d'anys sempre s'hi ha observat una línia ascendent. Les denúncies, demostren la impotència d'uns adults que se senten incapaços de tractar els fills o les filles i de conviure amb ells, a causa de les seues actuacions delictives o a l'actitud díscola i de manca de respecte i menyspreu, incloses les agressions físiques i verbals, dels menors contra llurs progenitors.

La meua amiga deia que no podia imaginar-se que algun dia amb les seues filletes poguera arribar a l'esmentada situació. I afegia: els pares denunciants haurien arribat a pensar alguna vegada, quan els fills eren menuts, que viurien un problema tan greu? També es preguntava quina en devia ser la causa del comportament conflictiu dels

> La realitat és que pares i mares, com a educadors, estan molt sols en una societat que és molt maleducadora.

xicons, de vegades de poca edat, i si en tots els casos és la família la que ha fallat.

Però la realitat, com diuen els especialistes i s'observa des de les escoles, és que no hi ha una única causa i, en tot cas, no és fàcil esbrinar de manera exacta què és el que porta a aquestes situacions. En les conductes problemàtiques pot haver-hi una predisposició genètica però moltes de les situacions conflictives deriven de l'entorn educatiu familiar. Encara que també hi ha altres causes alienes a aquest.

Tanmateix, de manera general, hi ha un fet constatable: a ningú no li han ensenyat a educar els fills i molts pares i mares es troben desconcertats. Alguns no han assumit mai el seu paper educador i uns altres l'abandonen per les dificultats. Altrament, el model de vida actual, dificulta que aspectes tan importants com la comunicació familiar i la dedicació als infants, siguen constants en la relació dels pares/mares amb els fills/filles. I és per això que als xiquets no se'ls posen els límits que necessiten. Les mares i els pares, generalment cansats i desinformats, alternen autoritarisme amb permissivitat i accepten exigències dels fills, cedint davant d'actituds que van esdevenint dèspotes. Deia la meua amiga que havia sentit dir: “Abans ens dominaven els pares i ara ens dominen els fills.”

Preocupa també a aquesta dona com controlar uns altres elements que determinen l'educació dels xiquets, com la televisió i els artefactes tecnològics amb els quals passen una mitjana de tres hores i mitja diàries. No sap com farà perquè a les seues filles, amb el temps, no els arriben vídeos i revistes amb continguts violents, pornografia a través dels mòbils, productes fem, propostes de consum fora de lloc...

La realitat és que pares i mares, com a educadors, estan molt sols en una societat que és molt maleducadora.

DES DEL SUD VALENCIÀ

Jornades per a l'esperança

Tudi Torró

L'any passat vaig presentar la II jornada d'Intercanvi d'Experiències sobre l'ensenyament i l'ús del valencià a la comarca de l'Alacantí. A pesar que coneixia com havia transcorregut l'edició de 2005, no podia imaginar el que em trobaria en arribar-hi. Va ser tota una sorpresa veure tants mestres, i més encara comprovar l'elevat nombre de comunicacions que s'hi van presentar. Mestres de l'Alacantí, però també d'altres comarques del sud, s'aplegaven durant una vesprada de juny per exposar i compartir amb altres companys i companyes les seues experiències docents.

Enguany vaig acudir a les III jornades al CP Emilio Varela d'Alacant. Hi vaig arribar aviat i a la porta del centre s'hi congregaven mares, pares i avis que esperaven l'eixida de l'alumnat. Em va sorprendre la diversitat de les famílies, allò pareixia l'ONU. En entrar al centre, xiquets i xiquetes de distintes ètnies, cultures i llengües, formaven en filera i escoltaven les indicacions d'una mestra —els parlava en valencià, la llengua pròpia del País que els ha acollit—, que després d'una jornada lectiva intensa, eixia de l'escola per tornar-hi dues hores després i assistir a l'exposició d'una comunicació sobre “La configuració del currículum valencià de llengües en la LOE”. Tot això significava moltes coses:

La primera, la consolidació. Cada vegada és més difícil assentar activitats com aquesta

> Un ensenyament en valencià de qualitat permetrà que la integració de llengües no siga un obstacle, sinó un suport a la consolidació de la llengua pròpia.

capaces d'obtindre tant de ressò entre el professorat. Enfront de la pompa i l'ostentació dels grans esdeveniments plens de continent i buits de contingut, hi ha trobades modestes com aquestes que, tanmateix, es mostren pletòriques de vitalitat i de compromís.

La segona, la qualitat. L'interés de les comunicacions deixava els assistents amb el difícil dilema d'optar entre distintes exposicions perquè el programa requeria molt més que una única vesprada.

La tercera, l'esperança. Un ensenyament en valencià de qualitat permetrà que la integració de llengües en el currículum no siga un obstacle, sinó un suport a la consolidació de la llengua pròpia.

Hi ha teories embolcallades amb paraules que amaguen un sentit no explicitat: aparenten dir molt però només pretenen que res no canvie en el context escolar. En el fons, busquen un alumnat acrític, que repetisca i memoritze coneixements insignificants per a la seua vida. Aquestes teories sustenten un canvi de les maneres, els instruments, però no dels continguts, els significats i la manera d'incloure'ls amb les vides reals, no virtuals, dels joves.

Enfront d'aquests maquillatges, la realitat és tossuda. Després de 24 anys, l'alumnat no ha interioritzat el valencià ni el territori on viu, i la seua competència lingüística és insuficient. La castellanització progressiva i l'abandó de les polítiques normalitzadores pels governants valencians han contribuït decisivament a configurar aquesta realitat i fan cada vegada més difícil la tasca dels docents.

Necessitem moltes més jornades de mestres que reflexionen i comparteixen el seu treball, un treball ben fet que respon a uns reptes que hem d'assolir entre tots.

TEATRES DE L'ESCOLA

La yenka i Tuéjar

Jaume Martínez Bonafé

Els més iaios recordareu una cançoneta de moda a la darreria dels seisanta la tornada de la qual deia: *"izquierda, izquierda, derecha, derecha, adelante y atrás, un, dos, tres"* i que es ballava fent botets en el sentit que ordenava la lletra. Doncs sembla que la política hegemònica del moment històric que ens està tocant suportar vulga regir-se amb la mateixa lògica que aquella insulsa melodia: cada quatre anys tots i totes a

la Trobada de juliol a Tuéjar, on discutirem la constitució d'un ampli i plural moviment d'estudiants i treballadors d'Educació Social, Magisteri i Treball Social, amb la intenció de mantenir una xarxa estable

ballar, *un pasito p'alante*, o un *passsote p'atrás*. Alguns i algunes, però, volem altres balls i altres vetlades. Ara us contaré que a la meua classe a la Facultat, una setmana després de la desfeta de les eleccions municipals, vam fer l'abraçada del caragol i ens acomiadàrem fins a la Trobada de juliol a Tuéjar, on discutirem la constitució d'un ampli i plural moviment d'estudiants i treballadors d'Educació Social, Magisteri i Treball Social, amb la intenció de mantenir una xarxa estable d'estudi i d'investigació, de treball i d'intervenció política.

Hi ha una forma de fer política que desmobilitza i desil·lusiona. Avorrida, *cutre,* de corbata, poderosa, impersonal, autoritària, clientelista, de despatx. I cada quatre anys ens crida a ballar la *yenka*. La gent que anirà a Tuéjar es rebel·la contra eixa pedagogia política i camina a la recerca d'altres possibilitats. La gent que anirà a Tuéjar sap que la política no és esperar que et traguen a ballar si no viure ja cada dia d'una altra manera. En el document de convocatòria diuen que es mentida que la joventut no vulga participar en la vida social i a Tuéjar anirà gent jove que està experimentant altres maneres de participació política més properes i relacionals, més dinàmiques i més activistes. Al costat de l'assut, entre passejades pel bosc i banys al toll, es discutirà sobre la importància d'un bon treball d'educació política que active la conciencia crítica de la gent, una educació social que ens ajude a llegir i interpretar la vida quotidiana a la ciutat, que ens done eines per aprendre a estimar i defensar el territori, que ens nodrisca de ferramentes conceptuals per a pensar i actuar amb autonomia i creativitat.

El moviment que isca de Tuéjar, alimentat per la pedagogia de l'amor, será xicotet, segur, aprendrà a caminar pegant-se bacs, de segur, i constituirà la seua identitat amb eixa pràctica transhumant d'aprendre del saber popular dels llocs per on passes. A aquestes jornades no hi ha ponències, ni experts, ni certificacions, ni crèdits, ni subvencions. Treballarem amb les metodologies assembleàries de Freinet i les estratègies de sistematització dels cercles de cultura de Freire. I ens pagarem nosaltres les despeses però serà formidable per que ix molt més barat menjar, xarrar, dormir i fer festa junts en un alberg de muntanya que quedar-se a passejar un cap de setmana pels *garitos* de qualsevol ciutat. I a Tuéjar no vindrà ningú a tocar la *yenka*.

PA I ROSES

Sobre la guerra i l'oblit

Maria Lozano Estivalis

He tingut l'oportunitat de visitar un dels refugis antiaeris d'Alcoi, convertit ara en un espai per a la trobada i la memòria. Els meus fills corrien per les fredes galeries, ara tan netes i silencioses, amb tota la informació que ordena tan asèpticament el coneixement del que van suposar aquells anys de ràbia, dolor, por i mort.

Mentre el menut es torbava sense entendre res amb les llums i els sons d'un documental, la major feia valdre la curiositat dels seus quatre anys per a interrogar-nos sense pietat: *Per a què són les bombes? De qui és la guerra? Qui són els italians? Per què tenen avions?* Mentre li responia sense massa convicció a aquests i altres dubtes em vaig adonar de la meua absoluta incapacitat per a expressar les sensacions que em produïa aquell espai.

Al fred que sentia per fora se sumava el de dins, el de la tristesa profunda pels qui van plorar entre aquelles parets, el de la frustració per viure en una societat on la vivència d'allò s'ha sepultat amb un oblit perillós i estèril: el fred d'unes dades sense testimonis i el fred d'unes experiències íntimes convertides ara en dades que ens mostrava un aparador audiovisual. Amb tot, llocs com aquests són imprescindibles. Sentiments tan incòmodes són obligatoris per a enfrontar les nostres contradiccions col·lectives i personals.

Com transmetre la debilitat, l'angoixa, la impotència i, alhora, el desig de denúncia i transformació per a recuperar el drama viscut per tanta gent i lluitar perquè ningú més no haja de tornar a viure'l?

Per sort, els nostres joves mai no han patit una guerra ni tampoc l'han conegut directament els seus pares. Quantes generacions i en quants llocs podrien ara dir això mateix? És aquest un privilegi que ens hauria d'obligar especialment.

Hem de fer visible la vivència d'aquell

Per sort, els nostres joves mai no han patit una guerra ni tampoc l'han conegut directament els seus pares. Quantes generacions i en quants llocs podrien ara dir això mateix? És aquest un privilegi que ens hauria d'obligar especialment.

conflicte perquè seguisca viva en les persones amb què ens relacionem, hem de trobar els ponts necessaris perquè l'experiència, el saber viscut que ha travessat les vides dels més majors es trobe amb la curiositat dels més joves. Ponts en el temps per a superar també les distàncies que separen la nostra experiència vital de la d'altres persones que en el mateix moment de llegir aquestes ratlles pateixen les conseqüències de l'horror i la injustícia. No podem canviar el passat però estem obligats a educar per a intervindre sobre un present que ens compromet a tots. Com si no calmar tant i tant de fred?

EDITORIAL

Noves maneres en el govern valencià?

Al País Valencià, les eleccions del 27 de maig van deixar poques sorpreses. El Partit Popular va revalidar la seua majoria i l'esquerra no va obtindre el suport que esperava. En l'edició anterior ens referíem al panem et circenses, que resumia ben bé els quatre anys de govern popularista. Ara, a més, el tindrem amb circuit urbà de fórmula 1 inclòs. És encara prompte per a conéixer la concreció de la política del nou govern valencià, però si atenem el programa i les declaracions del president Camps en l'acte d'investidura podem anunciar que assistirem a una edició actualitzada de "més del mateix".

En la investidura, el president de la Generalitat no va proposar cap mesura concreta per a resoldre els problemes del País ni per a millorar les condicions de vida de les valencianes i valencians.

A STEPV-Iv el preocupa que Camps no s'haja concretat com farà enfront de la violència de gènere, del retrocés en l'ús i l'ensenyament del valencià, de la integració de les persones nouvingudes, de la sinistralitat laboral, de l'alta taxa de temporalitat entre els joves i les dones, del deteriorament dels serveis públics –educació, sanitat, transports o serveis socials–, de la pèrdua de poder adquisitiu o de l'empobriment de les famílies... De les víctimes de l'accident del metro, ni una sola paraula.

Calen polítiques socials i econòmiques que beneficien el conjunt de la ciutadania, que milloren els serveis públics, que avancen en la igualtat i l'ocupació estable i segura, unes polítiques que cal desplegar des del diàleg, el consens i el respecte a la pluralitat dels agents socials i de la societat valenciana.

Pel que fa a l'ensenyament, al País Valencià la legislatura va finalitzar amb l'anunci de la concertació dels batxillerats, una mesura innecessària que només beneficiarà les patronals de l'ensenyament privat. La proximitat de les eleccions generals de 2008 plantejarà un nou enfrontament artificial de la Generalitat amb el MEC, que potser augmentarà els nivells de crispació.

El qüestionament de l'assignatura Educació per a la Ciutadania per part de la cúpula de la jerarquia eclesiàstica, representa a hores d'ara una primera prova de foc.

Pel que fa a la interlocució amb els agents socials, el nou Consell ha de seure immediatament en la mesa de negociació per abordar les moltes qüestions pendents. Amb la pressió i la mobilització, en l'últim període hem abordat amb la Conselleria d'Educació negociacions importants que han acabat també amb importants acords. No obstant això, des de 2005 patim una paràlisi absoluta i asfixiant de la negociació, una situació que va desembocar amb les mobilitzacions promogudes per aquest Sindicat i amb un acord insuficient i enganyós, signat sense el concurs del professorat.

La Conselleria d'Educació continuarà sent ocupada pel mateix conseller, Alejandro Font de Mora. Si aposta per retornar a la mesa de negociació amb la voluntat d'acord i de consens, ens trobarà amb la disposició per a seguir treballant a favor de l'educació valenciana. Aquest és, ara com sempre, el nostre compromís.

ALL

Per a l'arquebisbe de València, un *hoolligan* destacat de la bronca política entre el govern central i l'autonòmic. Ara, García Gascó promou sense reserves la insubmissió contra l'Educació per a la Ciutadania, contemplada en la LOE.

OLI

Per als claustres del professorat dels nombrosos instituts que, en protesta pels concerts de Batxillerat, s'han manifestat arreu del País amb declaracions públiques i concentracions al carrer.

STEPV INTERSINDICAL VALENCIANA

ÈPOCA IV - N.º 203 · Juliol 2007 · SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV-iv) · DIRECTOR: Joan Blanco · **CAP DE REDACCIÓ:** Rafa Miralles · **COL·LABORADORS:** Vicent Atienza, Marc Candela, Joan Pau Cimarro, Xelo García, José Luis González, Pilar Gregori, Jaume Llopis, Vicent Maurí, Albert Sansano, Paco Tortosa **. PRODUCCIÓ:** Pep Ruiz · **MAQUETACIÓ:** Jordi Boluda · **CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano· **ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:** Juan de Mena, 18, baix. 46008 València. T. 963919147 · F. 963924334 · allioli.stepv@intersindical.org · www.intersindical.org/stepv · **IMPRIMEIX:** · Bronte Graf, S. L. · Cullerers, 18. Alaquàs. · T. 961515017 · **TIRATGE:** 15.000 exemplars · **ISSN:** 1576-0197 · **DIPÒSIT LEGAL:** V-1.454-1981 · **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075 · **INTERSINDICAL VALENCIANA · ALACANT:** Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 · T. 965985165 · **ALCOI:** Oliver, 1-5º. 03802 · T. 965523151 · **ALZIRA:** Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p. 16. 46600 · T. 962400221 · **BENICARLÓ:** Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 · T. 964465283 · **ELX:** Maximilià Thous, 121-b. 03201 · T. 966225616 · **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003 · T. 964269094 · **GANDIA:** Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 · T., F. 962950754 · **VALÈNCIA:** Juan de Mena, 18. 46008 · T. 963919147 · **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2ª. 46800 · T. 962283067 · **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Germà Bernàcer, b. Tel. 965909512 · **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812 · **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 963983018 · **UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046 · **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121 b. Tel. 966225616 · **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 963877046 · **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 963877046**

ENSENYAMENT

El Ministeri pretén accelerar l'aprovació de l'Estatut del Professorat sense comptar amb els sindicats

Un estatut imposat al professorat

Aspecte de la concentració del 20 de juny a Madrid. / MARC CANDELA

Els responsables ministerials pretenen una negociació *exprés* de l'Estatut del Professorat per tal de tindre'l aprovat abans del 31 de desembre. Aquesta és la impressió que produeixen les darreres reunions mantingudes amb els representants del MEC, que s'oposen a la negociació. Pretenen l'adhesió de les organitzacions sindicals al seu projecte. STEPV-Iv, sindicat membre de la Confederació d'STES-intersindical, s'oposa tant a la proposta ministerial com al ritme de negociació que es pretén imposar.

Anem a pams. Un estatut és un marc legal molt important que ha d'afectar més de 400.000 docents del conjunt de l'estat. No és pot negociar amb presses en les vacances d'estiu, ni en setembre. L'Estatut del Professorat serà una llei que reunirà totes les normes que regulen el sector educatiu i l'organització dels centres, la classificació dels cossos docents, la mobilititat i la promoció del professorat, l'accés a la funció pública, els drets i deures dels docents, el seu disciplinari... La normativa no pot ser imposada al professorat ni als governs autonòmics que hauran de desplegar-lo.

STEPV-Iv aposta per una norma bàsica de mínims que articule el sector docent, però que no invadisca les competències autonòmiques ni centralitze la negociació col·lectiva. L'Estatut s'ha de negociar amb temps, sense presses, comptant amb els punts de vista del professorat i el suport de les organitzacions sindicals i dels governs autonòmics. L'Estatut ha de millorar la tasca docent per a avançar en la democratització dels centres i en el treball cooperatiu i col·legiat. El MEC pretén en canvi jerarquitzar i degradar el professorat, amb un model de gestió dels centres propi de l'empresa privada, que promou la competitivitat entre el professorat –en compte del treball en equip-, que crea nous conceptes retributus bassats en la productivitat... El projecte ignora i menysprea la tasca quotidiana de tot el professorat.

El Sindicat, que s'oposa al projecte en la seua formulació actual, adverteix de que mobilitzarà el sector contra dels intents del Ministeri d'imposar el seu projecte. La concentració unitària del 20 de juny n'és el camí. Cal continuar amb un treball unitari amb altres sindicats oposats a la prepotència i el desgavell de l'administració.

STEPV-Iv es compromet expressament a consultar al professorat abans convocar processos de mobilitzacions i de donar suport a qualsevol acord.

Un projecte inacceptable

L'Estatut del Professorat, en la seua formulació actual, conté aspectes absolutament inacceptables per al Sindicat:

- S'oposa a la jubiliació anticipada indefinida.
- Promou una carrera docent basada en graus que substituiran els sexennis i que s'aconseguiran per l'avaluació del treball docent individualitzat.
- Manté un complement de productivitat de 60 euros mensual per a una part reduïda de la plantilla.
- No conté una veritable memòria econòmica.
- L'accés del grup B al A es manté per concurs-oposició.

El Sindicat insisteix en la seua aposta per un Estatut que millore les condicions laborals, socials i econòmiques del professorat, que incorpore:

- Cossos docents. Tot el professorat ha de pertànyer del grup A, subgrup A1. És la traducció legal a la històrica reivindicació del cos únic d'ensenyants.
- Augment del complement específic en 250 euros durant el període d'aplicació de la LOE.
- Memòria econòmica que garantesca les millores.
- Jubilació anticipada indefinida.
- Concurs de trasllats que mantinga el model actual, amb garanties jurídiques.
- Accés del grup B a A per concurs. Regulació de l'accés a la universitat.
- Reconeixement de les malalties professionals.
- Estabilitat laboral del professorat interí fins l'accés definitiu.

Carrera docent i graus

La nova carrera docent se subdivideix en:

- Component general. El percebrà tot el professorat.
- Grau —huit en total—. Substitueix els sexennis.
- Funció tutorial.
- Complement singular. Destinat a alguns llocs de treball o funcions.
- Complement d'especial dedicació al centre. De caràcter anual i no consolidable. El complement d'"especial dedicació" se sol·licitarà voluntàriament i només es percebrà amb una avaluació positiva i nomes serà aplicable a una part del professorat i serà compatible amb el que perceben els qui exerceixen els càrrecs directius i la direcció dels departaments. Per a accedir al complement d'especial dedicació al centre es tindrà en compte "una dedicació horària especial de caràcter estable al centre o als serveis educatius" (article 1.2 del projecte), una formulació que recorda la polèmica "sisena hora", en vigor en Catalunya des de setembre de 2006.
- Avaluació voluntària

Aplicada a a qui sol·licite ser avaluat per a aconseguir algun dels components del complement específic. Aquesta avaluació, no obstant això, no considera el treball quotidià amb l'alumnat. La intervenció de la direcció del centre i la inspecció són determinants en l'avaluació.

- Horari i vacances

Jornada de 37,5 hores setmanals, en lloc de les 35. Per primera vegada, s'estableix un mes de vacances en període no lectiu.

- Redistribució i recol·locació

Mobilitat forçosa a altres places del centre o de qualsevol altre centre de la mateixa o altra localitat. Impartició forçosa, amb caràcter definitiu, de matèries diferents de la de l'accés, les anomenades "afins".

- Professorat interí

A més de patir la precarietat laboral i econòmica, no podrà optar en la pràctica al complement d'especial dedicació i se li impedirà optar als graus.

- Règim disciplinari i graus

Les faltes i sancions ocupen un espai ben rellevant en el projecte d'Estatut. Com a sanció per determinades faltes, el professorat pot ser "degradat", amb pèrdua dels graus adquirits.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Contra la concertació del Batxillerat

Conselleria abandona la xarxa pública i amplifica el procés de privatització

MARC CANDELA

L'11 de maig, la Conselleria d'Educació publicava l'Ordre per la qual els centres privats podran a partir d'ara concertar els ensenyaments de Batxillerat. En els últims anys, el Sindicat havia reiterat la seua preocupació per la situació d'aquests ensenyaments, havia sol·licitat la potenciació de les diferents modalitats i havia interrogat l'Administració sobre si tenia intenció de concertar aquest tram educatiu no obligatori. Educació mai no va respondre als nostres requeriments.

Des de l'anunci de la concertació, STEPV-Iv ha intensificat els esforços per mobilitzar unitàriament al professorat, les mares i els pares i l'alumnat en contra d'aquesta mesura. De fet, tant els sindicats, com les associacions de mares i pares i les organitzacions estudiantils han convocat conjuntament mobilitzacions i concentracions en contra d'aquests concerts.

Concertació injustificable

La proposta de concertació de batxillerats no té cap sentit. Els 121 centres públics d'Alacant, els 37 de Castelló i els 146 de València que actualment oferten aquesta etapa educativa —és a dir, tots els centres del País Valencià— han corroborat i expressat públicament que a la xarxa pública hi ha places suficients. Els claustres del professorat dels centres públics han manifestat a bastament que la dedicació de recursos públics als centres privats-concertats escapa al control públic, implica un desequilibri en la xarxa educativa i suposa malbaratar els diners de tots i de totes, ja que en els centres públics hi ha places suficients per cobrir l'actual demanda, places gratuïtes, de qualitat i tutelades per professorat i equips directius preparats i competents. Els centres públics acullen tot tipus d'alumnat, sense discriminacions ni seleccions ni adoctrinaments.

D'aquella LOE aquesta concertació

Durant la tramitació de la Llei d'Educació (LOE), el Sindicat es va oposar de manera contundent a que la nova legislació no impedira la concertació d'aquests ensenyaments, i va convocar mobilitzacions durant el període de tramitació de la llei en les Corts espanyoles.

Amb aquests precedents, el dia que començava l'anterior campanya electoral, el govern valencià anunciava de manera subreptícia —sense comptar amb el dictamen previ del Consell Escolar Valencià ni passar per la mesa sectorial— la nova concertació.

Des del primer moment, el Sindicat ha qualificat la mesura com "un atac frontal a tot l'ensenyament públic, ja que, sense els requisits exigits als centres públics, es concedeixen als centres privats unitats pel simple fet d'estar autoritzades". Es dóna la paradoxa que mentre el Govern valencià anuncia va la concertació dels batxillerats, la mateixa administració posa entrebancs als centres públics, suprimeix unitats i programes de línia en valencià, desplaça professorat, no autoritza noves optatives, manté els centres amb recursos insuficients, no implanta el servei de menjador, deixa sense cobrir adequadament les baixes del professorat...

Educació ha de rectificar

El Sindicat ha decidit mantindre i impulsar les mobilitzacions contra els concerts en els ensenyaments postobligatoris fins a aconseguir una rectificació de la Conselleria. Les mesures principals que articularan la resposta sindical es resumeixen en els punts següents:

- Retirada immediata de l'Ordre de 8 de maig de 2007, per la qual els centres privats poden concertar els ensenyaments de batxillerat.
- Més suport als centres públics, manteniment de les unitats de Batxillerat i de tots els llocs de treball, reducció de les ràtios, augment de l'oferta d'optatives, garantia de l'ensenyament en valencià i dotació d'infrastructures, serveis complementaris i material adequats.
- Plans específics per augmentar i incentivar l'alumnat que realitza i supera amb èxit els estudis de Batxillerat i Formació Professional per tal de promocionar l'accés als estudis superiors, especialment entre l'alumnat de les classes més desfavorides.
- Publicació en el DOGV dels perfils d'adscripció dels IES i dels criteris d'atribució d'unitats.

ENSENYAMENT PÚBLIC

El Sindicat reclama a Educació l'obertura de negociacions sobre tots els temes pendents

STEPV-Iv demana la suspensió dels concerts dels batxillerats

Allioli

En la mesa sectorial del 14 de juny el Sindicat va demanar a la Conselleria d'Educació la convocatòria immediata de meses sectorials i tècniques per a abordar, abans de la finalització del curs 2007/08, tots els temes pendents de negociació.

L'administració no va acceptar cap compromís i va argumentar que la proposta hauria d'esperar fins la constitució del nou Consell. Entre els temes més urgents plantejats per l'STEPV-IV es troba la concertació dels Batxillerats, sobre la que ha exigit la seua suspensió.

El Sindicat també ha criticat l'administració, que no ha acceptat cap esmena sobre als projectes de currículums de Dansa, Escoles d'Idiomes i Conservatoris de Música, un fet que torna a evidenciar l'absència de voluntat diàleg i de consens que caracteritza a Educació. El Sindicat ha instat Conselleria a obrir un procés de negociació que responga als problemes reals dels centres i del professorat.

Què cal negociar?

- Nou acord sobre el professorat interí, amb aplicació immediata en els actes d'adjudicació de vacants del curs 2007(08.
- Pagament immediat dels triennis del professorat interí.
- Convocatòria de la comissió de seguiment de l'acord sobre condicions laborals del professorat interí (casos particulars i actes d'adjudicació).
- Publicació immediata del Decret de permisos i llicències.
- Negociació de les noves classificacions dels centres i de les retribucions dels càrrecs unipersonals.
- Reunió de la comissió de drets sindicals, per a quantificar els permanents sindicals que pertoca a organització d'acord amb els resultats electorals del 30 de novembre de 2006.
- Calendari d'adjudicacions dels mesos de juny, juliol i desembre : professorat suprimit i desplaçat, professorat provisional i professorat interí.
- Calendari de publicacions de documents d'interés per al professorat : llistes i vacants per a professorat suprimit/desplaçat, resolució provisional i definitiva de comissions de servei, llistes de professorat provisional i interí, llistes d'aprovats en l'oposició 2007, vacants i llistes de convocats als actes d'adjudicació.
- Nova distribució horària en Primària i ESO, en aplicació dels nous currículums derivats del desplegament de la LOE.
- Informació sobre l'aplicació i compliment de l'acord de plantilles d'Infantil
- «Confessions» i matrícula als IES públics: propostes de desplaçament de professorat.
- Grups d'ESO i Batxillerat, per centres, sobre els quals es va establir la plantilla d'adscripció de professorat de Secundària de 2002.
- Nombre actual de grups d'ESO i de Batxillerat en els IES públics, per centres.
- Criteris per a modificació d'unitats en els centres públics.
- Criteris de concertació de Batxillerat en els centres privats.
- Nombre de grups i alumnat prevists de concertar en els centres privats.

OPINIÓ

JORDI B.

Balons d'oxígen i cortines de fum

L'acord del 8 de maig entre la Conselleria i altres sindicats, al marge de la seua intencionalitat, ha contribuït a establir una cortina de fum i a oferir un important baló d'oxigen a un govern que s'havia d'examinar en les urnes el 27 de maig, amb posterioritat a la signatura.

En novembre del 2005 totes les organitzacions sindicals amb representació en la mesa sectorial d'Educació firmaven un protocol pel qual la Conselleria es comprometia a abordar una sèrie de temes pendents, el primer d'ells la deshomologació salarial del professorat valencià respecte del de la resta de l'Estat, però també altres qüestions de gran importància, com les plantilles d'Educació Infantil i de Formació Professional, el desenvolupament de la legislació de salut laboral, l'aplicació del Pla Concília, la negociació d'un acord amb les aspiracions del professorat interí i la negociació d'un nou model de jornada.

Transcorreguts divuit mesos de reunions maratonianes, els resultats són desoladors: només hi ha acord en les plantilles d'Infantil i FP i en el desenvolupament i aplicació de la legislació de salut laboral en temes de prevenció. La resta de temes s'han saldat amb un menyspreu absolut de la Conselleria cap al professsorat.

Però tampoc en els temes acordats ha estat possible la satisfacció, ja que cap d'ells s'ha complit: les plantilles d'Infantil no s'han dotat amb les places acordades en la data prevista, els acords d'FP no s'han publicat, i la prevenció de riscos laborals ha caigut sota el vel de l'oblit.

En aquest context, STEPV-Iv, que compta amb el suport majoritari del professorat no universitari –més del 47% dels vots en les darreres eleccions sindicals–, va proposar a les treballadores i treballadors una mobilització, concretada en un calendari de vagues des del 29 d'abril. Es tractava de desbloquejar la negociació i posar sobre l'escenari aspiracions del professorat pendents que s'havien reflectit en el protocol de negociació de 2005 com, per exemple, la renovació de l'acord de professorat interí o la negociació d'un nou model de jornada que incloga la jornada continuada, reconeguda en la majoria de les comunitats autònomes.

La jornada de vaga del 29 d'abril va ser seguida àmpliament pel professorat. La negociació es va desbloquejar gràcies als milers de professores i professors que van dir prou! Per fi la Conselleria va presentar una proposta de negociació. Aquest canvi d'actitud de l'administració va aconsellar *congelar* el calendari de mobilitzacions per a possibilitar la negociació. La nova convocatòria de vaga s'ajornava fins el 10 de maig en previsió d'eventuals maniobres evasives de la Conselleria.

Però el 8 de maig es feia públic l'acord subscrit pels quatre sindicats minoritaris de la mesa sectorial. STEPV-Iv, després de consultar les assemblees en les diverses comarques decideix no firmar l'acord per considerar-ho insuficient en l'aspecte econòmic, i irrellevant i inconcret en la resta dels temes. El Sindicat també va manifestar el seu rebuig a un acord poc respectuós amb les professores i professors en vaga i què, amb el seu esforç econòmic i personal, havien aconseguit desbloquejar el procés negociador.

L'acord del 8 de maig

En l'aspecte econòmic no és menyspreable la quantitat global que suposa l'acord del 8 de maig –més de 150 milions d'euros– però aquestes xifres no situen el professorat valencià al mateix nivel que el basc, el navarrés o el canari, per anomenar-ne alguns. Molt probablement, quan finalitze l'aplicació de l'acord els valencians tampoc igualaran el salari del professorat d'altres territoris de l'estat.

Però és que, a més, el contingut econòmic de l'acord aprofundeix en la "deshomologació" del mateix professorat valencià. Els interins només tindran accés a l'increment corresponent al complement específic, i un funcionari de carrera –amb serveis previs o no– que enguany aprove les oposicions haurà d'esperar almenys 24 anys (!) per a beneficiar-se.

El Sindicat ha dit que l'acord del 8 de maig és irrellevant, perquè les mesures que anuncia sobre previsió de riscos laborals, creació de llocs de treball en Infantil, publicació de l'acord de FP o aplicació del Pla Concília, són deutes anteriors, acords firmats però incomplits. Per tant, l'abonament dels deutes és una obligació, no una concessió.

També hem dit que l'acord és inconcret perquè en molts casos no estableix terminis ni condicions.

L'acord és poc respectuós amb el professorat que es va mobilitzar perquè l'ignora, especialment en no mencionar una reivindicació sentida pel professorat, especialment d'Infantil i Primària, com la negociació d'un procediment que permeta la flexibilització del model de jornada i que contemple la possibilitat de la jornada continuada.

Només l'esforç i la pressió del professorat ha estat responsable del desbloqueig. Els aspectes positius de l'acord només poden atribuir-se a aquest compromís, per més que hi haja qui pretenga apropiar-se'l. STEPV-Iv ha anunciat que a partir de setembre de 2007 reprendrà les negociacions amb el nou govern valencià.

Estranyes coincidències

Convé llegir el preàmbul d'acord, que conté amb algunes perles il·lustratives. La primera, que es pretén concloure el procés de negociació, el que significa tancar tots els temes pendents del protocol de 2005. Una altra, que el professorat valencià se situa, diu l'acord, en "òptimes" condicions per a abordar la carrera docent. És un esplèndid final dolç i feliç per a una legislatura amb construccions congelades de centres docents, amb total opacitat en la gestió de CIEGSA, amb concertacions en Infantil i Batxillerat que ignoren al professorat...

L'acord, al marge de la seua intencionalitat, ha contribuït a establir una cortina de fum i a oferir un important baló d'oxigen a un govern que s'havia d'examinar en les urnes el 27 de maig, amb posterioritat a la signatura. Després de l'acord, el Consell va concertar els batxillerats i alguns sindicats van rebre quantioses subvencions. Potser només siga una altra casualitat.

En els pròxims, és possible que el govern valencià intente acelerar els processos privatitzadors de tots els serveis públics, especialment l'educatiu. En aquest sentit convindria retirar les cortines de fum per a què cadascú assumisca les seues responsabilitats i explique les seues posicions a tota la comunitat educativa. Arriba l'hora de que les lluites del professorat no queden soterrades sota el pes de l'oblit, el silenci i la traició.

ENSENYAMENT PÚBLIC

L'administració garantirà una relació laboral indefinida als mestres de religió catòlica

El Sindicat exigeix al govern que aplique al professorat interí els mateixos criteris

Allioli

Davant la publicació en el BOE (9/6/2007) del Reial Decret 696/2007, d'1 de juny, "pel qual es regula la relació laboral dels professors de religió", als que garanteix un contracte indefinit si han impartit docència durant el curs 2006/07, STEPV-Iv ha qualificat de "vergonyós" el tractament que a les qüestions religioses està donant el govern espanyol: "Lluny d'acostar el sistema educatiu al caràcter aconfessional de l'estat, el govern continua cedint als interessos de la jerarquia catòlica". A més de mantenir sobre la contractació del professorat un tractament diferenciat i favorable per a les confessions religioses respecte a la resta de llocs docents, la disposició legal preveu que els professors de religió "que a l'entrada del present Reial Decret estigueren contractats passaran automàticament a tindre una relació laboral per temps indefinit".

Davant de l'administració i altres organitzacions sindicals, STEPV-Iv ha defensat sempre un sistema diferenciat d'accés a la funció pública per a les treballadores i els treballadors interins de l'ensenyament. Coherentment amb aquests plantejaments, el Sindicat considera que la norma és "clarament ofensiva i discriminatòria" per a aquest sector, i ha exigit a l'Executiu "que al professorat interí li aplique, com a mínim, la mateixa normativa".

Reconeixement de triennis al professorat interí

La Conselleria d'Educació ha anunciat la publicació d'una Resolució que dictaminarà el reconeixement d'ofici dels triennis a tot el professorat que haja treballat únicament al servei d'Educació. La Resolució també establirà els procediments a seguir per a obtindre el reconeixement del treball en altres administracions.

OPINIÓ

Nou Batxillerat, velles maneres

Joan Pau Cimarro

Les disputes partidàries intoxiquen el debat sobre els ensenyaments del Batxillerat

A finals de juny el Consell Escolar de l'Estat hauria d'estudiar el document amb els continguts i estructura del nou Batxillerat, en aplicació de la Llei d'Educació (LOE). Tot i que afinals d'abril el Ministeri d'Educació va presentar el text en la conferència d'Educació, on són representades totes les comunitats autònomes, la manca d'interés de l'administració estatal per difondre-la ha provocat una manca de debat generalitzat. Cal destacar l'important retard en la tramitació del document que, com la resta de prescripcions curriculars de l'Educació Primària i l'ESO, segons el calendari fixat en la LOE, hauria d'haver estat publicat en el BOE en 2006.

Les novetats de l'estructura del Batxillerat deriven de la incorporació dels estudis d'Arts Escèniques, Música i Dansa a la modalitat d'Arts i la desaparició del Batxillerat de Tecnologia. Una altra novetat —l'única de què s'han ocupat els mitjans de comunicació més crítics amb el govern espanyol— ha estat la decisió de flexibilitzar l'estructura d'aquesta etapa, donant la opció a l'alumnat de poder-la cursar en tres anys. Aquesta decisió ha estat criticada per interpretar-se erròniament que un alumne pot passar sistemàticament de curs amb cinc assignatures suspeses. La patronal dels centres privats ha criticat durament aquesta mesura, amb l'argument que els provocarà dificultats i requerirà més complexitat organitzativa.

En relació amb les novetats curriculars destaca la conversió de l'assignatura de Filosofia de primer de Batxillerat en *Filosofia i Ciutadania*, en aplicació del projecte ministerial d'integrar en els plans d'estudi continguts d'Educació per a la Ciutadania. Des de la Conferència Episcopal i de la dreta mediàtica, seguint la tasca intoxicadora que les caracteritza, s'ha replicat a la mesura per considerar que la Educació per a la Ciutadania és una imposició i un adoctrinament de la "moral de l'Estat" enfront de la "moral familiar". La introducció de l'assignatura *Ciències per al Món contemporani* , una matèria nova que pretén ser una eina de divulgació i actualització científica entre l'alumnat, n'és una altra de les novetats.

Moltes de les incògnites del desplegament del nou Batxillerat tenen a veure amb els conflictes ideològics i la política partidària. Cal recordar que és en gran part responsabilitat de les comunitats autònomes el desplegament prescriptiu, organitzatiu i l'horari curricular dels trams educatius. Un bon exemple d'això és la ubicació horària dels ensenyaments de Religió. Tant la LOE com els Reials Decrets de la ESO estableixen que és competència dels centres i de la comunitat educativa la ubicació horària de les classes de Religió i l'atenció educativa necessària per a l'alumnat i les famïlies que no opten a aquests ensenyaments. Les comunitats autònomes governades pel Partit Popular han acordat imposar i reglamentar aquests ensenyaments i la seua alternativa dins l'horari lectiu. Aquests governants consideren que el Ministeri ha envaït les seues competències però en lloc d'anar als tribunals per presentar-hi un recurs han aplicat la política dels fets consumats.

Dissortadament, bona part del desplegament de les normes del sistema educatiu arran de la LOE s'ha trobat indefens per raó dels conflictes partidaris entre el govern de l'Estat i la oposició, uns conflictes farcits d'intoxicacions i soroll mediàtic que ajuden ben poc a l'impuls i l'estabilitat que necessita el sistema educatiu.

ARXIU

El Batxillerat, una identitat en crisi

A més de les polítiques en l'ensenyament públic, que han retallat la matricula i les condicions del Batxillerat, condicionant la matrícula, cal remarcar també com ha influït en el descens d'alumnat de Batxillerat i FP l'actual evolució de l'economia i el treball.

Segons les dades ministerials, l'any 2000 el 65,9% dels joves havia superat el Batxillerat i la FP. Cinc anys després el percentatge ha descendit quatre punts, una taxa molt per davall de la mitjana de la Unió Europea (76,9%). Cal recordar també que un terç de l'alumnat intenta tornar als estudis i que la taxa de fracàs en aquest segment, vora d'un terç, continua molt elevada.

Això influirà, junt a la inflexió demogràfica de mitjans dels anys 90, en el descens de la matricula universitària. També cal considerar la multiplicació desordenada de l'oferta i la irrupció no menyspreable de les universitats privades.

Tots aquests factors tenen pendent d'un fil el futur de les etapes postobligatòries, i això obliga repensar la identitat dels trams educatius postobligatoris, que constitueixen el pont cap als ensenyaments superiors o bé tenen una simple funció cultural. Tanmateix, aquest últim aspecte –la funció cultural- no té credibilitat ni prestigi social.

Exercir un treball "fàcil" –en sectors com la construcció o els serveis– serveix d'impuls, diuen, per al creixement econòmic. Aquest és el missatge que transmeten les forces econòmiques i socials i que deriva cap a la degradació del mateix treball: poc qualificat, a temps parcial i mal pagat. És a dir, ocupació fàcil i salaris baixos sota la fascinació de la societat de consum.

L'anomenat "ascensor social" que l'estat de benestar podia garantir a determinats grups socials ha estat destruït per la globalització. Almenys ha estat greument avariat.

En aquest context, la redefinició dels estudis de Batxillerat necessita l'impuls decidit per part de les administracions de polítiques educatives i d'abast cultural, un reforç que paradoxalment ara se centra en més privatització dels recursos públics com ara l'extensió dels concerts. Més gasolina al foc de la segregació social.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Rebutjades totes les propostes sindicals sobre els currículums de Música, Dansa i Idiomes

El Sindicat denúncia l'actitud instransigent dels responsables d'Educació

En les últimes meses de negociació sobre els currículums elementals i professionals de Música i Dansa i d'Escoles Oficials d'Idiomes, la Conselleria d'Educació s'ha limitat a passar el tràmit de tractar amb els sindicats els esborranys dels currículums que entraran en vigor a partir del curs 2007/08. L'administració ha rebutjat totes les esmenes presentades pels sindicats, llevat de detalls tècnics. STEPV-Iv considera que "l'actitud tancada i no dialogant d'Educació torna a donar l'esquena a les propostes del professorat".

Pel que fa al currículum de les Escoles Oficials d'Idiomes (EOI), l'administració contempla la possibilitat que els instituts de Secundària impartisquen els ensenyaments d'idiomes de nivell bàsic (primer i segon curs). STEPV-Iv ha sol·licitat que aquests ensenyaments siguen impartits pel professorat de les EOI per garantir que aquest professorat no perda hores lectives ni llocs de treball.

Quant al currículum dels ensenyaments professionals de Música, un dels aspectes que més preocupa el professorat d'aquests ensenyaments és la reducció d'hores de les assignatures comunes (Llenguatge Musical, Harmonia, Anàlisi i Història de la Música), bàsiques en la formació musical i cultural dels futurs professionals de la música.

La negativa de l'administració a mantenir l'actual càrrega horària d'aquestes especialitats confirma la manca d'interés de la Conselleria d'Educació d'avançar cap a uns ensenyaments musicals de qualitat, a favor d'una concepció purament tècnica i mecànica del domini d'un instrument musical i en detriment de la formació teòrica, crítica i humanística de l'alumnat.

"Aquesta reducció horària, adverteix l'STEPV-Iv, pot posar en perill els llocs de treball del professorat que imparteix aquestes matèries". El Sindicat, que no descarta mobilitzar el professorat si persisteix l'actitud d'Educació, ha denunciat la manca de sensibilitat dels seus responsables cap als col·lectius docents afectats, "que són els que hauran d'aplicar en la pràctica els currículums que la Conselleria determinarà".

OPINIÓ

Muface: treinta años de desigualdades

Miguel Angel Contreras

Transcurridos treinta años desde la creación de Muface (1975), algunas viejas cuestiones siguen presentes. Los problemas y desigualdades que persisten desde entonces merecen una respuesta desde el ámbito sindical.

ARXIU

Cuando se trata de elaborar una crónica sobre la llamada Mutualidad de los Funcionarios Civiles del Estado (Muface), hemos de referirnos a sus aspectos históricos y retrotraernos a 1975, fecha de su creación. Es el final del franquismo, con la efervescencia de movimientos sociales y políticos, la aparición a la luz pública de los partidos, los sindicatos de clase y otras asociaciones políticas. Es el periodo del germen de movimientos en el seno del funcionariado que pretenden ampliar las cotas de libertad y canalizar y democratizar las instituciones que la Dictadura había creado y consolidado durante 38 años. La Seguridad Social de los funcionarios no era una excepción.

La ley 26/1975 de 27 de junio sobre la Seguridad Social de los Funcionarios Civiles del Estado, intentó unificar, desde el Gobierno, la variada pléyade de sistemas de mutualismo destinadas con mejor o peor fortuna a cubrir los aspectos que se tenían —en cantidades ínfimas, ha de decirse— en el Régimen General de la Seguridad Social de los trabajadores (clases pasivas, subsidios, pensiones de orfandad, viudedad, ayudas por matrimonio, nacimiento de hijos,..etc). Entre las mutualidades de funcionarios existentes se iba desde las prestaciones también ínfimas de las mutualidades sustentadas con las cuotas de sus mutualistas —un 80% en la Mutualidad de Enseñanza Primaria— a las "de élite", en las que la cantidad ingresada por cuotas o aportaciones de sus socios representaba un 0'8% del total de su capital. Por otra parte, algunas mutualidades financiaban a fondo perdido la adquisición y montaje de viviendas. O favorecían inversiones en Bolsa con préstamos a muy bajo interés. Como puede verse, algo escandaloso. No debemos olvidar que la condición de mutualista en algunas de ellas tenía carácter forzoso y obligatorio y que para garantizar su supervivencia —reduciendo o evitando las aportaciones al Estado— tales mutualidades se nutrían de los ingresos por pólizas, sellos y timbres cargados a los debilitados bolsillos de los propios mutualistas o del conjunto de ciudadanos.

Estas situaciones propiciaron el nacimiento de Muface, una mutualidad —tutelada desde la Presidencia del Gobierno— del conjunto de los funcionarios civiles, con algunas excepciones, como Justicia y Sanidad, ámbitos en los que se estableció un régimen especial.

Muface estuvo gobernada desde sus inicios por un consejo rector "provisional" que duró varios años. El nuevo organismo constituía la primera experiencia en la que los mutualistas iban a ser, con un fondo de representantes del Estado y altos cargos de la Administración, partícipes en las decisiones en materia de asistencia sanitaria, prestaciones sociales, fijación de ayudas para estudios de los hijos de funcionarios, ayudas por adquisición de viviendas, prestaciones para personas dependientes por gran invalidez, subsidios por incapacidad, fallecimiento, etc.

Mediante elecciones a sus órganos rectores —Asamblea General, Consejo Rector y Junta de Gobierno— la denominada Candidatura Unitaria y Progresista, integrada por la UCSTE y CCOO estuvo presente en las mismas. La participación en las elecciones fue muy reducida y un escaso 10% de los funcionarios docentes ejercieron su derecho. La candidatura presentó un programa de actuación pero cuando sus representantes accedieron a los órganos de dichas instituciones ya se habían tomado decisiones trascendentales que no pudieron revocarse. La primera y fundamental, la consolidación–creación de un sistema de asistencia sanitaria paralelo al de la Seguridad Social. En lugar de ampliar y crear hospitales y centros de salud, aumentar las plantillas de personal sanitario, etc., la atención sanitaria de los 318.000 funcionarios integrados en Muface se dejó en manos de compañías sanitarias privadas (Adeslas, Asisa, Sanitas...) .

En lugar de ampliar y crear hospitales y centros de salud, aumentar las plantillas de personal sanitario, etc., la atención sanitaria de los 318.000 funcionarios integrados en Muface se dejó en manos de compañías sanitarias privadas (Adeslas, Asisa, Sanitas

La segunda medida que ya se había adoptado fue la creación de una amplia infraestructura de delegaciones de la mutualidad en cada provincia, dirigidas por funcionarios de Presidencia, que mermaban la capacidad de unas juntas provinciales creadas con posterioridad. Por otra parte, la integración en Muface de todas las mutualidades anteriores y la constitución de un fondo especial en el que se incluían sus bienes generó problemas dado que existían mutualidades con patrimonios generados por las cuotas de sus mutualistas mientras que otras, generadas con aportaciones menores, disfrutaban de mayores coberturas.

Además, la Disposición Adicional 5ª de la Ley de Presupuestos de 1981, retrotrajo a los niveles de 1973 la cuantía de las prestaciones que completaban las pensiones de jubilación de los funcionarios. Ése constituyó un eficaz elemento aglutinador de la lucha de los funcionarios que, apoyados entonces por diversos partidos políticos y organizaciones sindicales, consiguieron su derogación y sustitución por una Disposición Transaccional que enmendaba algunos aspectos de la Adicional pero mantenía sus contenidos básicos. Con posterioridad, se fue anulando la representatividad de los funcionarios, se suprimieron los órganos generales y los provinciales y un Ente Gestor fue el encargado de gestionar la atención a los funcionarios.

Ahora mismo la atención sanitaria descansa en las compañías o empresas sanitarias; la ayuda por jubilación se mantiene pero se reduce progresivamente en los cuatro años siguientes a la jubilación. No hay que olvidar que el monto de la jubilación se calcula no sobre las percepciones salariales brutas —como en los trabajadores— sino sobre las retribuciones básicas, trienios y sexenios, y quedan fuera las retribuciones complementarias. Este cálculo supone unas mermas retributivas importantes para los funcionarios jubilados con respecto a otros trabajadores, cuyas bases de cálculo se refieren al total de las retribuciones percibidas.

ENSENYAMENT PÚBLIC

El Sindicat recomana al professorat que presente recursos contra les nòmines

Les nòmines de 2007 no incrementen el 2% del complement específic

Des del mes de gener s'estan cobrant les nòmines corresponents a les retribucions de 2007, seguint l'acord de la mesa general de la Generalitat, segons el qual l'import mensual del complement específic sofreix una modificació important, ja que no se li aplica l'increment del 2% establit per les lleis de Pressuposts de l'estat i de la Generalitat amb caràcter general. En aquest sentit, totes les nòmines experimenten en major o menor mesura una pèrdua de poder adquisitiu perquè s'ha computat l'increment en termes anuals, de manera que el que li manca a la nòmina de cada mes es trasllada a la paga extraordinària.

STEPV-Iv, que ha expressat el seu desacord amb la mesura per estimar que és legal la interpretació dels signants de l'acord –el govern valencià i els altres sindicats– i considera que tots els treballadors i treballadores afectats haurien de manifestar la seua oposició al retall salarial. El Sindicat ha elaborat un model de recurs d'alçada contra les nòmines que està a disposició de totes les persones interessades.

Després de complimentar el formulari, en la presentació del recurs s'hi pot adjuntar una còpia de les nòmines recorregudes. No caldrà tornar a presentar un recurs per cada nova nòmina. El model elaborat pels serveis jurídics del Sindicat permetrà recórrer davant els Tribunals de Justícia, perquè tant la Conselleria de Cultura, Educació i Esport com la d'Economia, Hisenda i Ocupació donaran previsiblement la callada per resposta o desestimaran els recursos d'alçada.

Les persones interessades que vulguen que el Sindicat coordine la presentació dels recursos i el seu seguiment, cal que formalitzen i presenten aquest recurs d'alçada abans del 15 de juliol. Posteriorment, hauran de presentar en qualsevol seu sindicat una còpia del recurs. Aquest servei, així com el posterior recurs davant els tribunals, és gratuït per a totes les persones afiliades a STEPV-Intersindical Valenciana.

OPINIÓ

L'Educació per a la ciutadania, en el punt de mira

Nova campanya de la dreta política i eclesiàstica

ARXIU

La campanya tremendista iniciada per sectors de l'extrema dreta política i eclesiàstica contra la implantació de l'assignatura Educació per a la ciutadania i els Drets Humans manca de rigor i de fonaments, i només pretén seguir confonent l'opinió pública. En el transcurs del debat parlamentari sobre la Llei d'Educació (LOE) aquests sectors pròxims al Partit Popular van aconseguir convéncer a bona part de la població que la LOE, més que una norma timorata i afavoridora de la privatització educativa, era un compendi de radicalisme que negava la llibertat en l'educació.

En la mateixa línia, ara es llancen consignes desgavellades sobre els continguts de la assignatura o la possibilitat que les famílies exercisquen l'objecció, el que representaria una il·legalitat flagrant que, a més, resulta impossible de materialitzar.

Tot i que STES-i no ha vist necessària la incorporació de l'assignatura al currículum –seguim apostant per una estratègia transversal– considerem que el programa que s'impartirà no conté cap element que atempte contra la llibertat i creences de ningú, ja que està basat en els principis democràtics i de convivència, de respecte mutu i promoció dels drets fonamentals plasmats en la Constitució i en la Declaració Universal de Drets Humans. L'Educació per la Ciutadania ha de ser assignada al professorat de Filosofia i/o de Ciències Socials. És un insult al sentit comú plantejar ara que els docents responsables d'impartir aquestes àrees emprendran una tasca d'adoctrinament, com si formaren part d'alguna confabulació.

No es pot dir el mateix de la catequització en les aules imposada per la jerarquia eclesiàstica, una acció pròpia de l'esfera privada de les famílies que impedirà que s'impartisques unes altres àrees bàsiques del currículum. Cal insistir en aquest sentit sobre l'estratègia errònia del Govern –i d'altres organitzacions sindicals– que van decidir que les reivindicacions i necessitats de l'escola pública passaren a un segon terme, davant la suposada necessitat d'un pacte educatiu, impossible d'aplicar –com van advertir els STES– si no era un pacte explícit en defensa de l'escola pública.

Amb una LOE que ha incorporat nombroses demandes importants de la dreta educativa, assistim estupefactes a l'espectacle en què els mateixos sectors de sempre boicotegen i tracten de desbaratar el normal desenvolupament d'una llei a la que tant han contribuït i que tant els beneficia.

ENSENYAMENT

L'administració ignora el Consell Escolar Valencià per a desenvolupar la LOE

Conselleria impideix que el CEV debata la concertació dels batxillerats

Davant la promulgació de l'Ordre que regula la concertació dels batxillerats, el Sindicat ha denunciat que, "una vegada més, l'administració demostra que el desenvolupament de la Llei d'Educació es realitzarà sense comptar amb el Consell Escolar Valencià (CEV), "en negar l'espai de debat necessari per dictaminar sobre les propostes legislatives" Aquesta disposició, apunta el Sindicat, "no respon a una necessitat urgent, ja que la demanda d'aquest tram educatiu es podria atendre perfectament des de la xarxa pública".

Altres disposicions legals com el desenvolupament de la normativa sobre atenció a la diversitat, les plantilles educatives dels IES, les mesures sobre els plans de convivència demanats pels centres, la construcció i tancament del *mapa escolar*, etc., haurien de disposar de les partides pressupostàries de l'Administració destinades a desenvolupar la Llei d'Educació (LOE). "Prioritzar el concert dels batxillerats sobre altres necessitats més urgents mostra, conclou el Sindicat, fins a quin punt la Conselleria d'Educació dóna més suport a l'ensenyament concertat que a l'escola pública".

STEPV-Iv ha insistit que el CEV hauria de debatre un calendari de desenvolupament de la LOE, per a establir les prioritats i determinar les mesures de financiació que es necessiten per a desplegar-la. El Sindicat dóna suport a la proposta de la majoria del CEV de crear un espai de debat dins de la comissió de planificació educativa per a establir un marc general en el qual haurien d'encabir-se els diferents concerts educatius.

OPINIÓ

Llibres de text gratis?

Ramon Torres

Fa temps que som molts els que reclamem la gratuïtat total dels ensenyaments obligatoris. En aquest sentit, la gratuïtat dels llibres de text n'és un element essencial. La decisió presa per les autoritats educatives de caminar en eixa direcció hauria de ser, doncs, benvinguda.

Ara bé, existeixen una sèrie de punts en l'Ordre de 6 de juny força criticables. Per una banda, la quantitat fixa de 117 euros està més prop de la subvenció que de la gratuïtat completa. A les famílies dels alumnes beneficiats se'ls donarà un bo llibres a preu fix que en cap moment garanteix la gratuïtat desitjada.

La fórmula del bo llibres, tal com regula l'ordre, implica que els venedors s'hauran d'acollir a la campanya, garantint potser la llibertat de mercat però no el benefici per als llibreters. Aquests hauran d'ajustar els preus a l'oferta de les grans superfícies amb un marge de benefici molt major, i competiran amb desavantatge en el procés.

El punt més criticable de la normativa és l'adjudicació a una empresa privada de la gestió dels bons llibres. Aquest intermediari, de dubtosa utilitat, obtindrà uns beneficis per una feina que podria ser assumida fàcilment pels centres a través dels consells escolars.

Esmenar la normativa

Urgeix una revisió i modificiació de l'ordre, que hauria d'incorporar els punts següents:

- Gestió dels diners per la gratuïtat dels llibres de text a través dels mecanismes habituals dels centres: adjudicació de la subvenció directament al centre escolar; adquisició dels llibres i altres materials necessaris per part del professorat del cicle en coordinació amb els representants dels pares i mares implicats; control de la subvenció per la comissió econòmica del consell escolar.
- Quantitat estipulada per alumne equivalent al mòdul establert en el moment de quantificar la subvenció, però justificació global. Això permetrà que la totalitat de la subvenció vaja destinada a la gratuïtat de tot el material de l'alumnat, amb independència del que necessite el professorat: llibres de text, material complementari, biblioteca d'aula, fitxes d'elaboració pròpia, etc.
- Desaparició de l'empresa privada —punt seté de l'ordre— amb el consegüent increment de despeses que això supose.

Tant en l'Ordre de 6 de juny com en la proposta alternativa del Sindicat, aquesta gestió suposaria l'augment de les tasques administratives que haurien de suportar els centres escolars, en un moment en què el nivell de saturació és molt alt. En aquest sentit, cal tenir en compte que durant el mes de juny es desenvolupen determinades tasques: matrícules d'alumnes nous; sol·licictuds de subvencions pels menjadors escolars, llibres de text, i projectes de formació en centres, etc.; tasques habituals de final de curs, llibres d'escolaritat, actes, memòries anuals, etc. Si afegim a aquestes tasques la tasca diària de gestió dels centres educatius cal que l'administració considere de manera responsable la dotació immediata de personal d'administració i serveis, sobretot als centres de Primària.

ENSENYAMENT PÚBLIC

STEPV-Iv recorre la resolució del concurs de mestres per limitar l'accés al primer cicle d'ESO

El Sindicat defensa en els tribunals el dret de tots els mestres acedir a les places d'ESO i FPA

STEPV-Iv ha presentat un recurs contra la resolució definitiva del concurs de mestres per limitar l'accés a les places de primer cicle d'ESO. El Sindicat s'oposa a la restricció de la Conselleria d'Educació que impedeix que el professorat del cos de Mestres puga accedir a totes les places de primer cicle d'ESO, independentment de la seua adscripció actual. Entre les places a les quals aquest professorat no ha pogut accedir hi ha la major part dels centres de Formació de Persones Adultes (FPA).

El recurs contenciòs-administratiu s'ha presentat contra la Resolució de 21 de maig de 2007 (DOCV 25.05.07), de la Direcció General de Personal Docent, per la qual es fa pública l'adjudicació definitiva de destinacions convocats per Resolució de 23 d'octubre de 2006 (DOCV 7.11.2006) i que suposa la desestimació del recurs de reposició contra aquesta darrera resolució. El concurs recorregut impedeix als mestres no adscrits amb caràcter definitiu en eixos dos cursos l'accés a les places vacants d'ESO i a les equivalents dels centres de FPA.

Després de molts anys sense que ningú no poguera concursar a places docents del primer cicle del'ESO en centres de FPA, l'últim concurs general de trasllats va incorporar més de tres-centes d'aquestes places, que es van oferir entre les vacants. El Sindicat va proposar que tot el professorat del cos puguera accedir a totes les places de primer cicle d'ESO, sense excepcions, però l'administració valenciana es va negar perquè estava "obligada per la LOE". STEPV-Iv va contestar que la resposta de la Conselleria era un pretext, perquè era possible satisfer les demandes del professorat afectat sense cap greuge comparatius.

En últim terme i per tal de respondre a la situació generada, els Serveis Jurídics del Sindicat es van veure obligats a recòrrer la convocatòria del concurs. En coherència amb aquesta actuació, el Sindicat ha recorregut també la resolució definitiva.

En la mateixa línia, dins del marc de l'Estatut Docent en procés de negociació, STEPV-Iv seguirà insistint per l'establiment d'una normativa que possibilite l'accés indefinit.

ENSENYAMENT

Desacord de l'STEPV-Iv amb el calendari escolar de 2007/08

Conselleria ha d'aprovar els projectes de jornada continuada consensuats en la comunitat educativa i obrir un debat social

En l'última sessió de mesa sectorial d'Educació, la representació del Sindicat va manifestar el seu desacord amb el calendari escolar per al curs 2007/08 presentat per la Conselleria. STEPV-Iv considera que el calendari repeteix els mateixos errors d'edicions anteriors.

- L'administració ha incomplit el seu compromís d'obrir un debat sobre el temps escolar: la jornada i el calendari.
- L'Ordre d'11 de juny de 1998, que regula els criteris generals del calendari escolar, és obsoleta des de l'òptica educativa i social.
- Els centres educatius no són autònoms per a decidir el model de jornada escolar més adient a la seua realitat social i educativa. La normativa en vigor impedeix adoptar cap fòrmula distinta, com ara la jornada continuada, a les establertes per l'administració amb caràcter general.
- El calencari dificulta l'organització i funcionament dels centres, al començament i al final del curs. Iniciar les activitats lectives tan prompte provoca que el professorat haja d'organitzar-se amb molt pocs dies, i sense percebre cap compensació per la dedicació extraordinària que la tasca li suposarà.

El Sindicat ha demanat a l'administració educativa que modifique el calendar, que autoritze tots els projectes de jornada continuada presentats por centres que compten amb l'aprovació de la comunitat educativa, la modificació de l'Ordre d'11 de juny de 1998 i l'obertura d'un debat social sobre el temps escolar.

ENSENYAMENT

STES-i reclama que se aborde 'de una vez' una campaña de lucha contra la homofobia en todos los centros educativos

Con motivo de la celebración del Día Internacional del Orgullo Gay, Lésbico y Transexual, la Confederación de Sindicatos de trabajadoras y trabajadores de la Enseñanza (STES-intersindical) considera que la promoción de los derechos fundamentales de todas las personas "es una cuestión política de primer orden", por lo que manifiestan su "estupor ante la situación antidemocrática que en este momento se atraviesa en países de nuestro entorno, como Polonia" o "el hecho gravísimo de que en países como Arabia Saudí, Emiratos Árabes Unidos, Irán, Mauritania, Nigeria, Somalia, Sudán o Yemen la homosexualidad se castiga con la pena de muerte y en otros como Guyana, Malasia, Nicaragua, India y buena parte del continente africano se paga con la cárcel., a pesar de las reiteradas declaraciones del Comité de Derechos Humanos de la ONU en el sentido de que estas leyes violan flagrantemente el derecho internacional".

En el Estado español, STEs considera que "hemos logrado un considerable avance con las leyes de reforma del código civil para permitir el matrimonio entre personal del mismo sexo y la ley de identidad de género; sin embargo –agrega-, no hemos de bajar la guardia ante las situaciones de discriminación que se siguen produciendo y las campañas de odio promovidas desde las jerarquías eclesiásticas y los sectores más recalcitrantes de la derecha política".

En este sentido, reclama "que se aborde de una vez por todas y de manera ordenada la educación contra la homofobia en las escuelas e institutos y que se pongan medidas para combatir los casos de discriminación laboral que se siguen produciendo".

XXXII Escola d'Estiu del País Valencià

Castelló, 2 al 6 de juliol
L'escola, un lloc per conviure, aprendre i divertir- se
Lloc: CEIP Carles Salvador, Castelló
Programa:*http://fmrppv.org/eecs/EE2007/index.htm*
Més informació: Tel. 964 729076, FAX 964 629077, *amartell@stalker.es , fcesg@mail.uji.es, mrpcastello@mail.uji.es*

Elx, del 2 al 6 de juliol
XXXII Escola d'Estiu de les terres del Sud
Lloc: UNED, Av. Candalix s/n., Elx, el Baix Vinalopó
Més informació: *http://eets.org/formula/matri.php*

Oliva, del 2 al 4 de juliol
XXIII Escola d 'Estiu del País Valencià, Marina-Safor
Lloc: IES Gregori Maians, Oliva, la Safor.
Més informació: *http://www.mestrescomarquescentrals.cat/eems/index.php*

Extra X Congrés

El Sindicat de l'Ensenyament: més fort, més nostre

Coincidint amb el 30è aniversari del Sindicat, l'Escola Superior de Tecnologia de la Universitat Jaume I de Castelló va acollir durant els dies 8 i 9 de juny els debats del Xè Congrés de l'STEPV-Iv.

SALUTACIONS

A l'acte inaugural van intervindre representants institucionals i portaveus de distintes entitats i organitzacions educatives, polítiques i socials, així com de mitjans de comunicació: Juan José Pérez Macián (Ajuntament de Castelló), Josep Lluís Grau (PSPV-PSOE), Marina Albiol, (EUPV), Enric Morera (Bloc), Josep Mª Panyella (Compromís pel País Valencià), Carme Serra (ERPV), Isabel Vicent Soriano (Fapa Penyagolosa Castelló), Vicent Domènech (ADIDE), Stefan Lukic (FAAVEM); Joanjo Pastor (BEA), Adrià Serret (SEPC), Dolça Flors (Maulets de la Plana), Natxo Badenes (Escola Valenciana), Toni Royo (Acció Cultural del País Valencià), David Garcia (Associació Tirant Lo Blanc), Vicent Pitarch (Institut d'Estudis Catalans), Berta Chulvi (setmanari Escuela), Pablo Rovira (setmanari Magisterio).

El bloc sindical estava representat per Manuel Picó (FE de CCOO), Guillermo Martí (FETE-UGT), Miguel Ángel Cerdán (CSIF), Manuela Ferrer i Mª Carmen Jordà (AFID), Miguel Ángel Ferris (CGT-CAT), Àngel Giménez (USTEC-STES Catalunya), Neus Santaner (STEI-i Illes Balears), Manuel Zamarreño (STEA Aragó), Pepe Segovia (USTEA Andalusia), Felipe Moraga (STE Castella-La Manxa), Ana Royo (STERM - Intersindical Regió Murciana) i un comunicat de Belén Arondos (STEE-EILAS Euskadi). En nom d'altres organitzacions de la Intersindical Valenciana van intervindre Pep Bomboi (STAPV), Rafa Reig (STSPV), Pablo Ibáñez (STA), Juan Miguel Muñoz (STICS) i el Sindicat Ferroviari, amb un comunicat. Paco González (PUT) va pronunciar unes paraules en nom de la Intersindical i finalment Augusto Serrano, que juntament amb Alicia Poza ostentava la representació de la Confederació STEs-intersindical, va tancar el bloc de salutacions.

L'acte de cloenda, presidit per Francesc Toledo, rector de la UJI, va concloure amb els sons de la Internacional i la Muixeranga, interpretats per un grup de dolçainers i tabaleters.

DESENVOLUPAMENT DE LES SESSIONS

En el Congrés van participar vora de 150 congressistes de les distintes comarques i sectors: ensenyament privat, universitats i ensenyament públic no universitari i personal d'administració i serveis.

Les sessions van començar amb la lectura de l'informe del Secretariat Nacional, que va donar pas al debat sobre la ponència de política educativa "Una educació crítica per a una ciutadania participativa", que apunta les línies estratègiques en aquesta matèria: model d'escola pública, recuperació de la cultura i llengua del País Valencià, treball sindical des d'Infantil fins la Universitat, condicions laborals del professorat i del PAS. La ponència analitza també la progressiva privatització del sistema educatiu, resultat de les polítiques de l'actual govern de la Generalitat.

Les sessions del dissabte van abordar la ponència sobre organització "El sindicat de l'ensenyament. Més fort, més nostre", que reflexiona sobre la participació dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament en els diferents sectors. La ponència també aborda com intervenen les persones afiliades en les decisions de l'organització, i analitza la consolidació del Sindicat com la força majoritària de l'ensenyament públic valencià, universitari i no universitari. El document aposta per perfeccionar les estructures sindicals a partir dels nuclis de centre i el reforçament de les estructures comarcals, així com incorporar la diversitat i la pluralitat de perspectives.

POLÍTIQUES D'IGUALTAT

El congrés va aprovar la creació d'una nova àrea de treball sobre Polítiques d'Igualtat (de gènere), amb la creació de dos espais, el de Dones i el d'igualtat. També es van analitzar les relacions de l'STEPV amb la resta d'organitzacions de la Intersindical Valenciana i de la Confederació d'STEs-intersindical. Finalment, es va aprovar un conjunt de resolucions sobre la concertació dels batxillerats, la immigració, contra el tancament de TV3 i en defensa de les universitats públiques valencianes, per l'estabilitat i l'homologació de les condicions laborals dels seus treballadors i treballadores.

NOUS ÒRGANS DE DIRECCIÓ

El Congrés va triar el Secretariat Nacional, la Comissió de Garanties i Conflictes i la de Control Administratiu. En el nou Secretariat, responsable de coordinar l'activitat sindical en els propers quatre anys, destaca la presència de tots els sectors, la incorporació de més dones i una renovació notable, amb persones que s'hi incorporen per primera vegada als òrgans del sindicat.

Van ser triats per a integrar el nou Secretariat Nacional: Mª Ángeles Albaladejo Giménez , Ignasi Amorós Galiana , Voro Benavent Vidal, Joan Blanco Paz, Josefina Camacho Cutillas, Marc Candela Ruiz, Mila Conca Juan, Loles De Salvador Cano, Pura Ferrer Grau, Pilar Gregori Monzó, Sonia Ibáñez Abad, Jaume Llopis Carbonell, Helènia López Reyes, José Francisco Martínez Pastor, Vicent Maurí Genovés, Mingo Ortolá Pla, Toni Piera Rubio, Albert Sansano Estradera, Ramón Torres Baldoví, Paco Tortosa Soriano, Toni Viñas Almenar i Lola Vives Lorenz.

STEPV 30 anys del sindicat de l'ensenyament

X Congrés STEPV / PEP RUIZ

Extracte de la ponència sobre Política Educativa

Una educació crítica per a una ciutadania participativa

Una educació transformadora necessita desenvolupar la crítica i articular alhora noves propostes, apostar pel canvi, mitjançant l'acció conscient i col·lectiva. El X Congrés del Sindicat ha ratificat l'anàlisi i les posicions sobre la Llei Orgànica d'Educació (LOE). La LOE és una norma insuficient, que posant en perill l'ensenyament públic i que, per tant, ens obliga a redoblar els esforços per a constituir-nos més encara en una referència ideològica i d'acció fonamental, juntament amb altres moviments socials progressistes. Ens comprometem a seguir defensant les conquestes assolides i avançar en la construcció d'un model ensenyament alternatiu al que se'ns proposa des de les institucions.

STEPV-Iv ha elaborat un conjunt de *Mesures per a un ensenyament de qualitat*, unes propostes que exigeixen que, des de l'inici de l'escolaritat, es garantisca una atenció més personalitzada i una compensació de les desigualtats educatives de partida que genera el nostre model social. Altres propostes que plantegem són: incrementar l'oferta de matèries optatives i amb distints nivells de complexitat; reduir el nombre d'estudiants per grup i limitar el nombre total d'estudiants i de grups que ha d'atendre un professor o una profesora: potenciar la motivació del professorat amb millores de les seues condicions laboral; assegurar la configuració de claustres estables i reducció de la inestabilitat del professorat; establir plantilles mínimes de professorat per als distints tipus de centre; adequar les plantilles a les necessitats educatives de cada centre.

Respecte a la formació i l'accés, el Sindicat proposa impulsar un nou model de formació del professorat i accés a la funció docent amb una formació inicial que ha d'arribar al Grau en Magisteri, així com una formació pedagògica prèvia per a l'ensenyament secundari. L'accés ha de ser diferenciat i ha d'avaluar-se prioritàriament la pràctica docent. La formació permanent ha de ser gestionada democràticament i fonamentar-se en les necessitats dels centres educatius i els grups de treball seminaris, etc., tot i garantint l'autonomia dels centres educatius, amb oportunitats per a impulsar els seus projectes educatius. Per últim, demanem l'aplicació tècnica i didàctica de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), un objectiu prioritari de millora del sistema educatiu.

Pel que fa a la jornada i el temps escolar, STEPV-Iv, partidari d'una jornada contínua, inserida dins d'un model nou d'organització escolar, continua defensant-la dins d'un marc legislatiu basat en la participació de tota la comunitat educativa que respecte alhora l'autonomia de

> La nova organització escolar que proposem ha de partir de premisses clau com l'autonomia de les comunitats educatives de cada centre per a establir, per decisió democràtica dels seus membres, el tipus de jornada

cada centre. Davant el risc de simplificació, les propostes sobre jornada i calendari escolars han de contemplar necessàriament un debat previ. La jornada escolar que s'acorde finalment ha de ser el resultat d'una reflexió autònoma, decidida democràticament per les comunitats educatives i acompanyada de més aprofitament de la infraestructura escolar. Per a assolir una millora les condicions laborals de les treballadores i els treballadors de l'ensenyament, els centres han de disposar de més professorat, personal educador i de serveis, més dotacions escolars i unes ofertes suficients d'activitats complementàries. En aquest projecte de jornada laboral cal prestar atenció a les iniciatives que contemplen la conciliació de la vida familiar i laboral.

La nova organització escolar que proposem ha de partir de premisses clau com l'autonomia de les comunitats educatives de cada centre per a establir, per decisió democràtica dels seus membres, el tipus de jornada que consideren més escaient per a desenvolupar el seu projecte educatiu. Els centres han de romandre oberts pel matí i per la vesprada, i garantir l'oferta de tots els serveis necessaris. Per la seua banda, les administracions públiques han de garantir als centres el finançament de totes les activitats extracurriculars, culturals i esportives.

En aquesta línia, el Congrés ha proposat unes propostes específiques respecte a l'horari i el currículum. L'horari de l'alumnat ha de buscar el máxim aprofitament i rendiment, mitjançant una adequada conjunció de períodes de treball i de descans. La metodologia ha de ser activa, científica i investigadora. Pel que fa a plantilles, la dotació de personal s'ha d'incrementar en relació a la plantilla actual, que depén de l'administració educativa i que té una composició variada: mestres, personal especialitzat, personal d'administració i serveis. El finançament ha d'anar a compte de l'administració, bé directament a través e de la Conselleria d'Educació o indirectament, a càrrec d'altres conselleries i de les administracions locals, mitjançant els convenis oportuns. Per últim, en el procediment cal que la Conselleria, després de la negociació corresponent, establisca un marc normatiu nou que permeta l'organització del nou model de jornada escolar en els centres que democràticament ho decidis-

> STEPV-Iv s'esforçarà a recompondre la unitat de les forces progressistes, impedir les retallades del Partit Popular i rectificar les concessions del dirigents del PSOE, particularment les reculades que han introduït en la LOE.

quen. Posteriorment, el consell escolar de cada centre elaborará el projecte global de jornada i d'activitats, amb les possibilitats i necessitats de personal i recursos, i que es reflectirà en el pla de centre per a ser traslladat a la Conselleria.

En relació a l'aprofundiment en la democràcia participativa i la recuperació de les competències dels consells escolars, del dret a l'elecció directa dels equips directius, el Congrés del Sindicat entén que cal aprofundir en la vida democràtica dels centres i combinar formes de la democràcia representativa amb la democràcia participativa. Cal avançar en la paritat dels diversos sectors dels consells de centre i municipals i aprendre mitjançant pressupostos participatius a definir prioritats i lluitar pels aspectes importants per a la comunitat escolar, plantejar projectes, organitzar el debat i exercir el dret a decidir la distribució dels recursos públics.

Per a aconseguir-ho, cal impulsar i

consolidar l'elecció de delegades i delegats d'aula, tant de mares i pares com d'alumnat, i les assemblees de delegades i delegats d'aquests sectors. També cal donar suport a la creació d'associacions i sindicats d'estudiants. Finalment, cal cercar les fórmules, segons el tipus de centre, perquè tot el personal no docent, participe de qualsevol procés relacionat amb la convivència. Amb aquesta finalitat es recolzaran i impulsaran els fòrums de debat i els seminaris que reflexionen sobre les fórmules millors que garantisquen la participació democràtica de la comunitat educativa

Per últim, i per avançar cap a un pacte per l'ensenyament públic, STEPV-Iv proposa superar l'actual marc de la LOE. Per això s'esforçarà a recompondre la unitat de les forces progressistes, impedir les retallades del Partit Popular i rectificar les concessions del dirigents del PSOE, particularment les reculades que han introduït en la LOE.

Es tracta d'una tasca gens fàcil, que ha d'anar unida a la mobilització de les forces i els sectors socials progressistes. Però també es tracta d'avançar cap a un pacte educatiu d'ampli abast, perquè la societat i els centres educatius requereixen d'una mínima estabilitat per a aprofundir en els canvis i desenvolupar els projectes progressistes.

El pacte ha d'incorporar mesures que eviten la progresiva privatització de l'ensenyament. En aquest sentit, cal que l'ensenyament concertat, que rep el seu finançament de fons públics, deixe de ser una competència deslleial de la xarxa de titularitat pública i torne a ser subsidiari d'aquesta última.

Seguim defensant un model d'ensenyament laïc que eduque sense dogmes, en valors humanistes i universals, en la pluralitat i en el respecte als drets humans, en l'acceptació de la diferència i la diversitat, en els valors ètics, no sexistes i democràtics. Un ensenyament on se senta igualment còmode l'alumnat creient de les diverses religions o creences i el no creient.

En les universitats s'ha constatat que la Llei d'Universitats (LOU) suposa un atac frontal contra l'autonomia universitària, que és el fonament de la llibertat de docència, estudi i investigació, imprescindible per a una societat democràtica.

Altres aspectes abordats pel Congrés han estat el finançament de l'ensenyament, la normalització lingüística, la renovació pedagògica i la situació dels diferents sectors, des d'Infantil fins als ensenyaments superiors.

Text complet de la ponència en:

http://www.intersindical.org/stepv/detotes/congres/10congrescas.htm#ponen2

Un pacte per l'ensenyament públicc

- Retornar a l'ensenyament públic el prestigi que se li ha volgut furtar, i posar fi al procés de privatització del sector.
- Defensar l'ensenyament públic, democràtic, igualitari, integrador i de qualitat per a tots i totes.
- Reconéixer les diferents realitats nacionals, lingüístiques i culturals de l'estat espanyol.
- Impulsar una legislació que impedisca el finançament públic d'una educació elitista. La qualitat per a uns pocs és un privilegi, mentre que la qualitat per a tots i totes només la garanteix l'ensenyament públic.
- Propiciar normatives legals que permeten que les diferents etapes educatives -obligatòries i no obligatòries- siguen un espai de convivencia entre l'alumnat de distinta procedència i extracció social; entre persones de distintes creences i ètnies; de convivència amb "els altres", els distints; una etapa d'escolarització que servisca per al reconeixement mutu entre les persones que són diferents. Tot això contribuirà al major avanç democràtic d'una societat cada dia més diversa i plural.
- Retornar la democràcia a la gestió dels centres educatius amb participació de tots els sectors. El claustre i el consell escolar han de ser els òrgans de govern dels centres.
- Afavorir l'autonomia real dels centres educatius i millorar la convivencia i el treball en equip del professorat.
- Reflectir en l'escola i en l'ensenyament la laïcitat i l'aconfessionalitat de l'estat que assenyala la Constitució, amb un currículum sense ensenyaments religiosos.

EXTRA X CONGRÉS

Resolucions

Universitats

Consolidació de places de PDI i PAS

S'ha constatat que des de fa anys les universitats públiques valencianes tenen cada cop més personal en condicions laborals de temporalitat i precarietat i que lluny de solucionar-se van a més. Per això és necessari sense més demora la inclusió en les relacions de llocs de treball del personal d'administració i serveis (PAS) de les places estructurals submergides, existents conjunturalment com a contractes eterns, i l'estabilització del personal docent i investigador (PDI) temporal per promoció a figures estables. Com a conseqüència, doncs, l'STEPV-Iv reclama la convocatòria dels processos extraordinaris de consolidació de tots els col·lectius de personal de les universitats públiques valencianes, tant PAS com PDI.

Universitats

Per l'homologació laboral

L'STEPV-Iv cerca la millora de les condicions laborals, dels treballadors i treballadores de les universitats valencianes.

A hores d'ara s'observa amb preocupació que en diferents universitats, i segons col·lectius, aquestes condicions, especialment les salarials, les de conciliació de la vida familiar, les d'horari de treball, vacances, etc., varien molt d'una a una altra.

És per aquet motiu, que l'STEPV-Iv reclama a aquestes institucions i també a la Generalitat Valenciana, l'aprovació d'un pla que, a curt termini, permeta l'homologació de les condicions laborals, salarials i socials de tots els col·lectius de treballadores i treballadors, a fi que s'arribe a la necessària condició universal que una mateixa feina han de correspondre unes mateixes prestacions.

Universitats

Contra la privatització

En els últims 10 anys les universitats públiques valencianes han patit la privatització de molts serveis, de part de la investigació i fins i tot de la docència. I això, en el cas de la Universitat de València arriba afectar de manera, tant directa (externalitzacions i contractacions) com encoberta (fundacions, projectes d'investigació, etc.), més del 10% de la plantilla del seu personal. Per tal de justificar la privatització i crear la falsa necessitat del canvi, els funcionaris són menystinguts i minusvalorats fins al punt de fer veure que la garantia de la qualitat és l'externalització d'aquests serveis.

Per tot això l'STEPV-Iv ha de continuar lluitant per a aturar la privatització total o progressiva, tant dels serveis i la gestió com de la docència i la investigació, la qual cosa afecta tant la pèrdua de la qualitat de l'educació universitària com també els llocs de treball de molt del personal de la plantilla d'aquests centres d'educació superior.

Papers per a tots i per a totes

Tot ser humà gaudeix de drets inviolables derivats i inherents a la pròpia dignitat de ser persona, pel que cap ésser humà pot ser qualificat com il·legal. No obstant això, la vigent normativa legal per a estrangers, en posar seriosos límits al dret a immigrar, propicia la situació d'irregularitat en la qual es troben milers d'immigrants i, amb ella, la seua exclusió de tot tipus de drets, la seu sobreexplotació en treballs d'economia submergida i la seua criminalització social. Es produeix la paradoxa que, sent l'Administració de l'Estat l'única instància que els pot documentar, els exigeix estar degudament documentats perquè alguns dels seus drets els siguen reconeguts.

Enfront de l'actitud política imperant que converteix als immigrants en mà d'obra barata i a la immigració en un problema policial, declarem:

– Que el fenomen migratori és una qüestió social i política i com a tal ha de ser tractat.

- Que els problemes socials tals com l'atur, la pobresa o la marginació tenen el seu origen en la globalització de l'economia i la retallada dels drets socials, i els immigrants són algunes de les seues víctimes i no els causants d'aquesta situació. No s'ha de confondre immigració irregular amb delinqüència.
- Que els immigrants són, abans de res, persones subjectes de dret, i en cap cas poden ser exclosos d'aquells que són indispensables per a viure dignament, tals com el dret al treball, a la sanitat, a l'educació, a l'habitatge, a la vida en família i a l'ajuda social.

Per tot això, exigim:

- Promoure en l'àmbit europeu la inclusió social i política, donant-los prioritat, per sobre del tancament i la repressió i generalitzant les polítiques d'índole social, integradores i antidiscriminatòries.
- Reforçar la democràcia, la igualtat de drets, l'accés a la ciutadania plena en un marc compartit de drets i deures.

Per a arribar a aquests objectius és necessari:

- Canviar la Llei d'Estrangeria, des d'un esperit integrador, solidari i democràtic.
- Papers per a tots i per a totes.
- Treball digne i reconeixement dels drets laborals: la millor manera de lluitar contra la precarietat i la sinistralitat laboral.
- Dret al vot, a triar i a ser triats.
- Igualtat de drets socials: educació, sanitat, habitatge...
- Plena integració social. Polítiques d'integració i d'inclusió social. Transferència de competències a les comunitats autònomes. Impuls d'aquestes polítiques en els àmbits autonòmics i locals.
- Recursos suficients per al funcionament àgil de la tramitació de documents

Modificar tots els tràmits administratius per a obtenir els permisos de treball i residència, simplificant-los, escurçant els terminis per a disposar del primer permís i les seues renovacions. Acabar amb els sistemes d'espera fent cua en el carrer que en altres administracions han desaparegut.

- Agilització en l'homologació dels títols acadèmics
- Eliminació de les dificultats per a la reagrupació familiar
- Facilitat en l'accés a la doble nacionalitat, amb acords amb altres països.
- Lluita contra la discriminació, el racisme i la xenofòbia.

Atès que la presència d'immigrants estrangers forma part de la nostra realitat social i que la seua exclusió només pot implicar sofriment i misèria en les persones, i insolidaritat i degradació en la societat, les mesures exigides constitueixen el primer i indispensable requisit per a propiciar la seua integració social i encoratjar la convivència ciutadana.

Perfil professional dels altres treballadors i treballadores de l'ensenyament

Cada vegada hi ha més personal no docent que treballa en els centres educatius i és previsible i desitjable que s'incremente la seua presència així com les seues tasques i les seues procedències. Ara mateix hi ha dones i homes conserges, bibliotecaris, educadors, fisioterapeutes, personal administratiu, sanitari i informàtic, entre altres.

De la mateixa manera que hem definit el "nou perfil del professorat" cal també definir el perfil professional del personal no docent que treballa en els centres educatius. Per això proposem abordar aquesta qüestió en una pròxima edició de l'Escola Sindical per tal de traslladar les conclusions a què s'arribe al Consell Nacional.

També van ser aprobades resolucions sobre la concertació del batxillerat (pàgina 5) i sobre la recepció de la TV3 al País Valencià (pàgina 20)

EXTRA X CONGRÉS

Extracte de la ponència d'organització aprovada pel X Congrés de l'STEPV-Iv

Construint el Sindicat de l'Ensenyament

Integrants del nou Secretariat Nacional de l'STEPV / M. CABANILLAS

Les últimes eleccions sindicals ens han reafirmat, encara més, com "el Sindicat de l'Ensenyament". Fa trenta anys un potent moviment sindical sorgit dels centres de treball es consolidava en l'ensenyament, de nord a sud del País i en tots els sectors de l'ensenyament. STEPV mai no va ser un producte sorgit de l'artificialitat. Vam nàixer amb una forta vocació unitària, pluralista, participativa i democràtica, traduïda en una voluntat ferma de fer de l'assemblea oberta la culminació de l'acció sindical.

Durant un temps, el STE va ser "el Sindicat". Però el sindicalisme unitari, més difícil de controlar pel seu caràcter democràtic i assembleari, sempre va ser vist amb desconfiança per alguns corrents sindicals i polítics. La divisió sindical es va imposar.

Trenta anys després, comptem amb una organització molt ben arrelada en tot el País i en tots els sectors educatius. En els darrers anys, hem continuat sent el *Sindicat de l'Ensenyament*, que sap respondre a les problemàtiques diverses del món de l'educació i que té la responsabilitat de proposar als treballadors i treballadores les iniciatives que estime oportú, a soles o si és possible amb altres organitzacions.

La comarca, un àmbit clau

En tots els casos, la comarca, aglutinador i vertebrador dels nuclis sindicals, ha jugat –i encara ho ha de fer més– una funció clau. Les persones que treballen com a permanents en les comarques són una referència clau de l'organització que permet acostar la tasca sindical als centres de treball. Un mesura encara pendent és la constitució de nuclis sindicals i d'afiliats i afiliades en els centres i en les localitats, una acció que permetrà optimitzar el treball dels secretariats comarcals i millorarà la relació dels membres dels consells escolars municipals amb l'estructura intercomarcal i nacional del Sindicat mitjançant la dinamització d'una vida organitzativa específica que proporcione línies d'actuació comunes i lligams personals entre els seus membres i amb l'organització.

Consolidar nuclis sindicals és consolidar l'exercici democràtic de l'acció sindical de molts més companys i companyes que els que integren els equips de permanents: un exèrcit sencer de permanents al servei del Sindicat no podria substituir-los. Si la nostra acció sindical només es fonamenta en els equips de permanents, sempre reduïts, mai no serà realitat el sindicat de l'ensenyament que volem.

Apostem per la unitat sindical, per un treball unitari amb altres organitzacions en la defensa del model d'escola pública i dels drets dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament. El millor missatge que es pot extraure del resultat de les últimes eleccions sindicals al País Valencià és l'oportunitat que dóna l'extraordinari suport del professorat no universitari a l'STEPV-Iv –i la creixent presència en les universitats- per a actualitzar el projecte posat en marxa en 1976. En aquest sentit, el Sindicat accepta el repte de reprendre els objectius d'aquell moviment unitari d'ensenyants per impulsar ara i ací un sindicalisme unitari, progressista i plural on tinguen cabuda tots els treballadors i les treballadores de l'ensenyament.

En l'anterior Congrés vam apostar per la política de formació i ara hem de perfeccionar les estructures per a preparar-nos a incorporar més gent, de manera més diversa i fomentant la participació. Crear nuclis sindicals, incorporar la diversitat i la pluralitat sindical, apostar per desplegar polítiques efectives d'igualtat... Tot això amb una adequada política de formació i de renovació dels òrgans sindicals.

Àrea de polítiques d'igualtat de gènere

Hem aprovat, ara fa quatre anys, fer efectiva una distribució equitativa de les responsabilitats entre homes i dones. Hem insistit més en els aspectes quantitatius i els nostres òrgans de decisió han fet un esforç per aconseguir una representació paritària, així com avançar en els aspectes qualitatius. Seguim aprenent dels models existents, imitem les persones de les quals hem après i malauradament els nostres punts de referència són encara majoritàriament masculins.

A més, als homes i a les dones les inèrcies ens fan seguir generant desigualtats no desitjades. Per tal d'adequar la realitat a les expectatives inicials i actuals, el Congrés ha aprovat la creació d'una nova Àrea, la de Polítiques d'Igualtat de Gènere, que acollirà al seu si l'Espai de les Dones, que esdevindrà un lloc de debat i formació, amb propostes d'acció sindical envers la dona. A l'Àrea també s'hi incorporarà un altre espai, integrat per homes i dones integrants de les intercomarcals, que elaborarà els plans (interns) i les propostes d'acció (externes) de les politiques d'igualtat del Sindicat. La responsable de l'Àrea formarà part del Secretariat Nacional

L'estructura del futur

El Congrés ha apostat per una organització amb una estructura horitzontal en la pressa decisions. Les Unions Comarcals han d'estimular el retrobament de l'afiliació de la comarca per a convertir-la en un focus d'iniciatives amb projecció social. Les Unions Intercomarcals són òrgans intermedis de representació del Sindicat davant diverses instàncies –polítiques, acadèmiques i socials– ubicades actualment en les capitals de província administrativa. Els Secretariats Intercomarcals representen i gestionen el Sindicat en el seu àmbit en tots els sectors i estan integrats per representants de les comarques i els diferents sectors. El Consell Nacional és el màxim òrgan entre congressos i està integrat per representants de les Unions Comarcal, pel Secretariat Nacional i per una representació dels Secretariats Nacionals de distints sectors (Ensenyament Privat, Universitats).

El Secretariat Nacional, que compta amb una representació territorial i sectorial, està estructurat en àrees de treball (Acció Sindical, Organització, Administració, Política Educativa, Comunicació, Salut Laboral, Formació i Polítiques d'Igualtat). A més, hi ha els Secretariats Nacionals de sector, responsables de l'acció sindical pròpia del seu àmbit.

STEPV, la Intersindical Valenciana i la Confederació de STEs-I

Quan vam decidir estendre l'acció sindical en altres àmbits distints a l'ensenyament, ens vam estructurar en sectors. Des de 2001, els sectors esdevenen sindicats sobirans i autònoms, federats en la Federació STPV. De manera paral·lela s'articula, com a organització més ampla, la Intersindical Valenciana, l'organització que representa el País Valencià en la Confederació STES-Intersindical, una inicial confederació d'ensenyament, però que en els darrers congressos ha afermat la seua voluntat d'abastar altres sectors, alguns reals -fonamentalment en el serveis públics- i altres en procés de confluència.

Ara s'obri un període congressual que conclourà en un congrés, en novembre de 2007, amb la mirada posada en l'estructuració intersectorial i la confluència amb altres sindicats amb una trajectòria i estructura diferent. És el cas, per exemple, del Sindicat Ferroviari o d'algunes Intersindicals d'àmbit territorial.

S'obri, doncs, un nou període. STEPV, participarà en eixe procés impulsant la constitució de nous sindicats sectorials de la Intersindical Valenciana i d'altres organitzacions territorials. Però el Sindicat també apostarà per incorporar a la nova Confederació Intersindical-STES altres sectors productius. Així, els actuals sindicats de la Federació STPV –entre d'altres, l'STEPV- participaran directament en els òrgans de la Intersindical Valenciana, una confederació que es planteja aprofundir en la seua estructuració i preparar-se per a intervindre de manera efectiva en les decisions i actuacions de la nova Confederació Intersindical-STES.

ENTREVISTA

Carmen Agulló Díaz
Comissària de l'exposició La República dels somnis

"Les mestres van encarnar millor que ningú els ideals de la República"

Rafa Miralles Lucena

Carmen Agulló durant l'entrevista / JORDI BOLUDA

Gallega de naixement, encara que son pare era de Montaverner (la Vall d'Albaida), Mª Carmen Agulló (1957) viu al País Valencià des de fa trenta anys. Doctora en Filosofia i Ciències de l'Educació i professora de la Universitat de València, la seua passió per divulgar l'educació en la II República l'ha duta a publicar diversos treballs, com *La renovació pedagògica al País Valencià* i *Una escuela rural republicana* .

— El 75é aniversari de la II República el 2006 i la consideració com a Any de la Memòria Històrica ha propiciat l'organització de diverses activitats i edicions commemoratives. Quina és la vigència de la República en aquest principi de segle?
— Com a sistema polític, la república és encara reivindicable. La gent confon la república amb l'extrema esquerra, però és una concepció errònia perquè el règim republicà pot ser d'esquerres, de dretes o de centre, indistintament. La república és més democràtica que la monarquia i, per això, cal seguir reivindicant-la. De fet, la II República representa el primer intent de modernitzar Espanya, pel que fa a la secularització, la dotació de mitjans tendents a enfortir l'escola pública i l'atenció prestada a la formació del professorat.

— ¿Podria concretar-ho més?
— El model educatiu de la República era molt més coherent que l'actual ja que planteja una reforma del que era realment l'ànima de l'escola, els mestres. Sobre això només hem de fixar-nos que en els últims anys s'han promulgat tres lleis educatives, però en cap d'elles s'han definit els plans de formació dels mestres.

— ¿Com es va abordar la formació del professorat?
— La República partia amb un dèficit important de 27.000 escoles, a les quals calia dotar de professorat. La formació inicial es portava a cap en quatre anys, tres d'estudi i de formació didàctica i un últim de pràctiques i no hi havia oposicions, es feia una selecció prèvia d'aspirants, abans de començar els estudis i, en acabant, tots accedien a una plaça.

— ¿Hi havia ofertes de formació contínua?
— Els anomenats "centres de col·laboració" acollien grups de mestres d'una zona d'Inspecció. Allí, els docents en activitat es reunien i decidien els temes sobre els quals ells mateixos volien reflexionar. L'inspector hi intervenia només per supervisar-ne el treball. És precisament en aquest marc autònom que es comença a plantejar la necessitat d'introduir el valencià en l'escola com a llengua d'ensenyament i aprenentatge. A més, durant la Setmana Pedagògica, una mena d'escola d'estiu, el professorat es reunia per intercanviar experiències i punts de vista.

— No és molt coneguda aquesta última iniciativa.
— Al País Valencià, només es va celebrar una Setmana Pedagògica, a Ontinyent, a què, per cert, va assistir Nicolau Primitiu, l'autor de *La llengua valenciana a l'escola*. En 1935, amb el nou govern de dretes, ja no es va tornar a fer.

— ¿Quins trets destacaria de les reformes educatives republicanes?
— La República no es va plantejar en cap moment finançar l'educació privada i va apostar per l'escola pública laica i per implicar i relacionar l'educació amb l'escola. L'única privada que va quedar va ser la *Institución Libre de Enseñanza* i l'Escola Racionalista de Ferrer i Guàrdia.

— ¿No hi havia ensenyament privat o concertat com els entenem ara?
Els ordes religiosos, encara que formalment van ser expulsats de l'escola, van seguir impartint classes entre 1934 i 1936 sota el paraigua de les mútues escolars. En un sentit estricte, l'escola republicana només va durar entre abril de 1931 i novembre de 1933, que després es va recuperar pel febrer de 1936.

— ¿Quins principis justificaven aleshores el laïcisme en l'educació?
— La religió es considerava a tots els efectes una decisió privada perquè, com havien dit Rodolfo Llopis i Marcelino Domingo, "cal respectar les consciències del xiquet i del mestre". Era una manera de contrarestar l'ensenyament de la religió catòlica a les aules, que havia estat obligatori en la Dictadura de Primo de Rivera.

— En aquest sentit, ¿el sistema educatiu ha anat cap arrere?
— Durant el franquisme, sense cap dubte, però des de la recuperació de la democràcia, mitjançant els pactes de la Transició, el PSOE, el principal impulsor del laïcisme durant la República, va canviar radicalment el seu discurs i va introduir des del govern el nou concepte d'ensenyament "concertat" que ha suposat un clar retrocés per a l'escola pública i laica.

— Com treballaven els mestres al País Valencià? Quins referents col·lectius en destacaria?
— El sindicat més implantat era la FETE. L'Associació de Mestres Valencians, amb personalitats tan notables com Enric Soler i Godes, Empar Navarro, Antoni Vallet, Carles Salvador o Lambert Castelló, entre d'altres, va treballar per normalitzar el valencià a l'escola i alguns d'ells van signar les Normes de Castelló i van elaborar materials didàctics ben valuosos. Van apostar per començar els primers ensenyaments en valencià, i van impulsar l'obligatorietat que els estudiants en l'Escola Normal de Magisteri estigueren capacitats per a aprendre i ensenyar en valencià.

— ¿Quin protagonisme van tindre les dones educadores?
— Les mestres, amb el seu triple compromís polític, sindical i pedagògic, van encarnar millor que ningú els ideals republicans. El cas d'Empar Navarro, per exemple, és ben significatiu. Afiliada a FETE, presidenta de l'Associació de Mestres Valencians i militant del Partit Valencianista d'Esquerra, *Amparito* va ser mestra de l'escola pública d'Alfafar (l'Horta) i de l'Escola Cossío, de València, que pertanyia a la Institución Libre de Enseñanza. Una altra mestra representativa d'aquest compromís va ser Guillermina Medrano, que va ser la primera regidora de l'Ajuntament de València i que militava en Izquierda Republicana, el partit a què pertanyien la majoria dels mestres. Després de la victòria del Frente Popular, aquestes dones van aconseguir l'ocupació per mestres de totes les places que detenien els religiosos en les institucions educatives de la Diputació de València, com la Casa de la Beneficència o la Casa de la Misericòrdia, que eren les millors de la província i que servien com a model per a l'Escola Republicana.

— Però l'esclat de la guerra va frustrar aquestes actuacions...
— Efectivament, la majoria dels mestres van deixar les aules per anar-se'n a lluitar al front.

— Quines coses haurien de saber els mestres més joves sobre l'educació republicana?
— La República va permetre que cada mestre treballara amb plena llibertat. Freinet, Decroly o Montessori van ser, per exemple, referents d'una innovació pedagògica que després la Dictadura va silenciar durant 40 anys. En la República els ciutadans estimaven la cultura i l'educació, perquè consideraven que era molt important que tots saberen llegir, escriure i pensar.

— Sembla que des d'aleshores l'educació mai no ha tornat a tindre aquell reconeixement social.
— La guerra i el franquisme van impedir que molts pogueren estudiar, encara que gràcies al valor que es va donar a la cultura, la majoria dels pares van fer tot el que van poder perquè els seus fills pogueren estudiar. El valor d'haver sabut transmetre als alumnes l'estima per la cultura i l'educació és impagable. Si nosaltres som el que som és gràcies al fet que els nostres pares van estudiar en l'escola republicana. Si preguntem als majors veurem que recorden amb molta estima aquells mestres. Quasi tots solen destacar que els mestres republicans "no pegaven", perquè l'exclusió de tot tipus de violència en l'escola això era un dels seus senyals d'identitat.

L'exposició *La República dels somnis* ha pogut contemplar-se en les seus de la Intersindical Valenciana de València i Castelló durant els mesos de maig i juny de 2007. A la tardor l'exposició es traslladarà a la seu d'Alacant.

A CASA NOSTRA

La República dels somnis

Del 21 de maig a l'1 de juny a València i del 4 al 15 de juny a Castelló, el Sindicat va organitzar una exposició amb el nom *La República dels somnis*. Les exposicions reproduiem llibres, cartells i objectes dels centres escolars de l'època de la República, així com una extensa col.lecció de fotografies de mestres i alumnes d'escoles valencianes.

Les exposicions van estar precedides per sengles conferències a càrrec de la professora de la Universitat de València, Mª Carmen Agulló que amb el titol de la República dels Mestres va ilustrar sobre els valors cívics, socials i humans de les persones, que des dels seus llocs de treball en les escoles, van treballar per la llibertatt i per la millora de l'educació i la cultura de la societat de la seua època.

L'exposició *La República dels Somnis* a Castelló de la Plana / M. CABANILLAS

ENSENYAMENT

Els primers anys en l'escola són claus per a l'adquisició dels coneixements de valencià

El Sindicat presenta l'informe sobre l'ensenyament en valencià 2007

L'any 2007 està farcit de commemoracions molt significatives per al poble valencià: 300 anys de la batalla d'Almansa, 25è aniversari de la mort de Sanchis Guarner, 75é aniversari de les Normes de Castelló. També l'informe de l'STEPV-Iv sobre l'ensenyament en valencià ve carregat de simbolisme i compromís.

La primera part de l'informe, *(Contra)planificació lingüística*, aborda les successives línies d'acció dels governs que s'hi han anat succeint amb els atacs a la llengua pròpia del País Valencià. S'hi analitza com la societat civil valenciana ha assistit amb resignació i amb un cert conformisme a aquesta situació de (contra)planificació lingüística. El segon capítol, *Més i millor ensenyament en valencià*, es deté en el món de l'ensenyament, el sector de la societat civil valenciana on la presència del valencià és més significativa i on l'ús del valencià com a llengua de comunicació està més arrelat. Tanmateix, en altres sectors, com la mateixa administració de la Generalitat i el seu govern, la presència del valencià com a llengua d'ús, és quantitativament molt baixa i qualitativament molt fluixa. Un símptoma clar és que recula l'ús social de la llengua i el nombre de parlants. L'última part, *Ensenyament en valencià*, analitza el context sociolingüístic, amb una llengua fortament dominant i una altra, el valencià, encara minoritzada i en clar desavantatge pel que fa a l'ús mediàtic i social. Són precisament l'Educació Infantil i els dos primers cursos de Primària els moments més crítics per a l'adquisició del coneixement del valencià. Són aquests anys, quan els xiquets i les xiquetes consoliden l'aprenentatge oral de la llengua i aprenen a llegir i a escriure-la, els que condicionaran els aprenentatges dels cursos posteriors. L'informe enumera les mesures necessària que hauria d'aplicar el govern valencià per a redreçar la situació.

FOTONOTÍCIES

PEP RUIZ

Homenatge als republicans al cementeri de València. / ARXIU

30 anys de sindicalisme a l'ensenyament en Castelló

El 7 de juny, amb caràcter previ al X Congrés de l'STEPV, es va celebrar el fòrum "30 anys de sindicalisme a l'ensenyament a les comarques de Castelló". En l'acte, que va comptar amb una nombrosa assistència d'ensenyants, es van recordar els inicis del sindicat: les reunions de l'Associació de Mestres Catòlics –que aleshres donava cobertura legal–; les assemblees a Castelló i a La Vall d'Uixò; l'elecció d'Alfredo Cadroy com a representant en la Coordinadora estatal; el funcionament dels dos nuclis, en la Plana i en el Maestrat-els Ports... El moviment unitari, que es coordinava des el CP Lluís Revest de la capital de la Plana, va celebrar el 1977 el seu congrés constituent.

Les Fosses, espai de memòria Justícia, Veritat i Reparació

El passat 22 d'abril, diverses organizatcions, entre les quals es trobava Intersindical Valenciana, vam convocar el poble valencià a retre homenatge a totes les persones que, víctimes de la brutalitat franquista, varen ser soterrades en la més absoluta clandestinitat als fossars del cementeri de València.

Va ser necessari un auto judicial - com a conseqüència d'una demanda interposada pel Fòrum per la Memòria del P. V.-, per a impedir l'intent de l'Ajuntament de València de destruir l'únic fossar que queda sense que s'hi haja construït a sobre. La recuperació de l'únic fossar que queda no és suficient. Cal, també, reclamar Justícia, Veritat i Reparació. Serà el millor homenatge cololectiu que devem a les víctimes sepultades en els Fossars del cementeri municipal, que van morir per defensar la llibertat, la justícia i la democràcia.

DONA

Dones de l'STEPV participen en les Trobades de Dones Andaluses

Àrea de la Dona

Una representació de l'Àrea de la Dona de l'STEPV-Iv va assistir a les XIX Trobades de Dones Andaluses, organitzades per USTEA (STE d'Andalucia) del 18 al 20 de maig. Aquests encontres incorporen cada any un espai de reflexió teòrica, juntament amb la presentació d'experiències el desenvolupament de tallers pràctics. Entre els tallers va destacar els dedicats a les dones transgressores, la manera de combatre l'homofòbia a l'escola i la construcció social de l'amor. Les experiències animaven a crear espais de dones per a la formació, amb xarxes per a aprendre des de l'ecofeminisme i l'educació ambiental. El programa es va completar amb la projecció de la pel·lícula sobre la poligàmia *Un marido, la mitad o un cuarto*, realitzada per dones d'Hebron, una exposició de cartells escolars i el recital El hilo de Ariadna, a càrrec de Nieves Simón.

ENSENYAMENT PRIVAT

El Sindicat denuncia Educació per beneficiar les empreses i marginar el professorat

Incomplits els acords sobre condicions laborals dels treballadors de l'ensenyament

STEPV-Iv ha denunciat la Conselleria d'Educació per l'incompliment dels acords del sector de Privada de 2004, mentre compleix aquells que beneficien a la patronal del sector. Afirma el Sindicat que l'estat de l'ensenyament privat és, a hores d'ara, "molt lamentable, Educació ha incomplit el seu compromís, que figura en l'Addenda de juliol de 2004 i la seua actitud és contrària al diàleg. Durant els darrers cursos l'administració ha impedit subscriure acords que milloren les condicions laborals dels ensenyants". Tot això contrasta amb la diligència en què es compleixen els acords favorables als interessos dels empresaris, com ara la recent concertació dels batxillerats.

Dels temes de l'addenda cal destacar:

- Conselleria no ha pagat als centres les qüantitats corresponents a les despeses de funcionament de 2005, 2006 i 2007. D'aquestes partides depen el complement autonòmic del personal d'administració i serveis.
- Des de gener de 2006 l'administració valenciana no ha fet efectiva la paga de 25 anys. De fet, hi ha persones que han presentat demandes les corresponents demandes judicials.
- Des de gener de 2007 no s'ha aplicat el complement de formació (sexennis).

Hi ha també altres temes compromesos a negociar pendents de ser activats:

- Recol·locació del professorat afectat per la supressió d'unitats. L'acord inicial va permetre recol·locar en el seu temps un bon nombre de docents, però la Conselleria ha rebujat les noves propostes dels sindicats. Ara per ara els treballadors afectats no es poden recol·locar i tampoc han rebut les indemnitzacions incentivades.
- Aplicació pendent de les plantilles de Cicles Formatius. Les negociacions per a fer-les efectives encara estan pendents, degut a que l'Administració no vol aplicar els mateixos criteris de fixació de plantilles que en el sector públic.
- Ampliació incomplida per la Conselleira de les plantilles d'Infantil.
- Deute pendent amb els treballadors i les treballadores dels endarreriments de 2006. Es desconeix quan es percebrà l'actualització salarial corresponent a 2007.

Concertació del Batxillerat

Les quantitats econòmiques destinades als concerts de Batxillerat impediran una solució immediata de tots temes. En aquest sentit, STEPV-Iv ha denunciat la demagògia de la patronal i d'alguns sindicats que tracten d'enganyar al professorat en afirmar que "només els concerts possibiliten l'augment del salari i de l'estabilitat laboral", un fet que oblida que això hauria estat possible si aquest extrem s'haguera previst en el conveni col·lectiu. "L'homologació salarial dels docents no concertats amb els concertats seria possible si s'hagueren acceptat les propostes de l'STEPV-Iv en les negociacions del conveni estatal".

ENSENYAMENT PRIVAT

Conselleria realitza una interpretació restrictiva de la Llei d'Igualtat

Pendent un acord sobre l'acumulació de lactància

La Conselleria pretén materialitzar una interpretació restrictiva de la Llei d'Igualtat, i reduir a16 els dies d'acumulació d'hores de lactància en compte dels 34 que contempla la normativa en vigor. Educació argumenta que per a gaudir d'aquest permís "el legislador" distingeix entre el funcionariat i la resta de personal. El Sindicat ha replicat tot insistint que la distinció legal fa referència al període de lactància,12 mesos per als funcionaris i nou per als treballadors de l'ensenyament concertat. En cap cas, afirma el Sindicat, "la diferència no afecta al dret que tenim totes i tots d'acumular les hores de lactància que ens corresponen". El desacord entre sindicats i administració s'ha traslladat als Serveis Jurídics de la Conselleria, que hauran d'emetre un informe sobre el particular.

La regulació legal dels permisos per lactància ve determinada per la Llei d'Igualtat i el V conveni de l'ensenyament concertat. La Llei contempla que les persones amb un fill menor de nou mesos tindran dret a disposar d'un permís d'una hora per lactància, que podran dividir en dos fraccions. La duració del permís s'incrementarà proporcionalment en cas de part múltiple. La beneficiària podrà substituir aquest dret per una reducció de la jornada en mitja hora, o bé acumular-lo en jornades completes, d'acord amb els termes previstos en la negociació col·lectiva o en l'acord a què s'arribe amb l'empresari. Aquest acord haurà de respectar en tot cas, la normativa indicada. El permís podrà ser gaudit indistintament pel pare o la mare, en el cas de que ambdós treballen.

Per la seua banda, el V conveni estableix que els treballadors per lactància d'un fill menor de nou mesos, tindran dret a una hora d'absència del treball, retribuida, que podran dividir en dues fraccions. Aquest permís no podran gaudir-lo simultàniament el pare i la mare. Mitjançant un acord entre l'empresa i la treballadora –o el treballador-, aquest dret podrà acumular-se en jornades completes i gaudir-se d'una sola vegada, immediatament després que finalitze la baixa per maternitat. El personal amb pagament delegat podrà acumular el temps de lactància, sempre que existisca un acord entre l'administració i les organitzacions empresarials i sindicals per majoria de la seua representativitat o així es contemple en les instruccions o resolucions administratives dictades a l'efecte.

ENSENYAMENT PRIVAT

Salaris i endarreriments

	Salari base	Complement autonòmic	Total mensual	Trienni	Endarreriments (gener-abril)
Infantil i Primaria	1475,53	343,53	1819,06	35,30	271,08
Mestres 1r Cicle d'ESO	1475,53	469,08	1944,67	35,30	271,08
Llicenciats 1r Cicle d'ESO	1475,53	627,41	2102,94	35,30	271,08
2n Cicle d'ESO. Batxillerat i Cicles Formatius	1732,35	370,10	2102,45	44,50	316,18

Tant en salari base com en triennis s'han aplicat les taules salarials del V Conveni. En el complement autonòmic s'haurien d'haver aplicat els increments aplicats als companys de l'ensenyament públic en el complement específic –33% en les pagues extra de juliol i desembre-. La manca de previsió pressupostària de la Conselleria provocarà que els endarreriments es retarden fins a 2008.

Els endarreriments

Endarreriments corresponents al 2007 que cobrarem en 2008:
Infantil i Primària: 210,14 euros
Mestres Primer Cicle d'ESO: No tenen endarreriments degut a que són l'únic col.lectiu que en el 2007 cobrarà el complement que li correspon.
Llicenciats Primer Cicle d'ESO: 186,76 e.
Llicenciats Segon Cicle d'ESO, Batxillerat i Cicles Formatius: 188,02 e.

L'actualització que ha practicat l'Administració no incorpora el 2007 l'increment que rebrà el professorat del sector públic a través del complement específic (Acord de 8 de maig de 2007), uns 30 euros mensuals a partir de setembre. Per tant, a les qüantitats que s'hauran d'abonar en 2008 per endarreriments caldrà afegir 120 euros per aquest concepte.

Pel que fa als endarreriments de 2006 és probable que Educació els faça efectius durant aquest any, encara que l'administració no ho ha confirmat de manera expressa.

ENSENYAMENT PRIVAT

Negociacions sobre el complement retributiu del PAS

L'11 de juny sindicats i patronals es reunien per a determinar l'import del complement retributiu i els endarreriments del personal d'administració i serveis (PAS) corresponent a 2006 i 2007. STEPV-Iv va defensar la unificació d'aquest complement per a totes les categories professionals del PAS i en un augment del 20% del complement en els dos exercicis referits. En la reunió no es van abordar les qüantitats concretes a liquidar perquè les patronals van demanar temps per a consultar la proposta sindicat a les seues organitzacions. El procés previ a l'acord es preveu difícil perquè la representació empresarial remet a l'incompliment, per part de l'Administració, del pagament de les despeses de funcionament.

SALUT LABORAL

La Intersindical presenta una nova campanya de salut laboral

Contra la contaminació electromagnètica

Aspecte de la subestació de Patraix el dia del incident / ARXIU

Amb motiu de la celebració del 24 de juny, Dia Internacional contra la Contaminació Electromagnètica, la Intersindical Valenciana ha encetat una campanya contra la contaminació electromagnètica. Amb els esforços conjunts de les organitzacions veïnals i ecologistes la campanya pretén preservar la salut dels treballadors i les treballadores del perill d'aquesta contaminació.

Els eixos de la campanya

■ **Exigir l'avaluació dels camps electromagnètics, com possibles factors de risc en tots els centres de treball.**

Hi ha instal·lacions i condicions laborals que generen camps electromagnètics de baixa freqüència que han de ser avaluats quan arriben a uns nivells d'exposició o d'emissió que presumiblement poden afectar la salut de les persones.

Els focus de la contaminació electromagnètica tenen un origen divers: instal·lacions d'alta tensió, subestacions de transformació elèctrica d'alta a mitjana tensió (com la de Patraix), línies d'alta i mitjana tensió, transformadors de bloc, antenes de telefonia mòbil.

■ **Reclamar que els reconeixements mèdics incloguen els efectes de l'exposició als camps electromagnètics en la salut del treballadors.**

Cal realitzar estudis epidemiològics que incorporen els possibles efectes en la salut produïts per l'exposició a aquests camps. També s'han d'elaborar protocols que concreten les actuacions en funció de les conclusions científiques.

Amb el control de l'autoritat sanitària, calen investigacions independents que ens permeten situar-nos davant aquest factor de risc. En aquest sentit, cal valorar investigacions, com la de la Universitat de Carolina del Nord (EUA), la del projecte europeu Reflex o la de l'Institut Karolinska d'Estocolm (Suècia).

■ **Instar administracions i empreses perquè adopten els principis de precaució i el de reducció de la normativa.**

El principi de precaució o de cautela (apartat 2 de l'article 174 del Tractat de la Comunitat Europea, DOC.COM 2/2/2000) s'ha d'aplicar quan les dades científiques són insuficients, no concloents o incertes, o quan una avaluació científica preliminar fa sospitar que existeixen motius raonables per a témer efectes potencialment perillosos per al medi ambient i la salut humana, animal o vegetal. En aquests dos casos, els riscos són incompatibles amb l'elevat nivell de protecció propugnat per la Unió Europea. Les autoritats laborals i sanitàries han d'adoptar aquest principi des de diverses òptiques: la preventiva de la salut laboral, l'ecologista, la dels moviments veïnals, la científica i la jurídica. En aquest últim cas, cal tindre en compte els continguts de dues sentències –en Múrcia i Castelló de la Plana– que considera que estimen que existeix un indici raonable i significatiu dels efectes provocats per transformadors en persones que viuen en les seues proximitats.

D'altra banda, la necessitat de la reducció de la normativa sobre els límits d'emissió i d'exposició es justifica pels possibles efectes negatius i riscos per a la salut pública, com alerten nombroses conferències internacionals (Declaracions de Viena 1998, Salzburg 2000, Rocarasso 2000, Alcalá de Henares 2002, Catània 2002, Friburg 2002, Benevento 2006).

EL PAIS

TANIA CASTRO-EL PAIS

Els eixos de la campanya

■ Informació sobre el Dia Internacional dels Telecomunicacions (17 de maig): *http://www.intersindical.org/notinter.htm#070517*

■ Suport a la Resolució del Consell Escolar Municipal perquè l'Ajuntament de València declare la plaça Enrique Granados "zona sensible" a les ones de telefonia mòbil: *http://www.intersindical.org/salutlaboral/stepv/descarregar/notapremsaVODAFONE.pdf*

■ Presentació als comitès de Seguretat i Salut Laboral d'una resolució amb motiu del Dia Internacional contra la contaminació electromagnètica. El Comitè de SSL Docent de València ha aprovat per unanimitat una resolució favorable al principi de precaució.

■ Difusió del díptic sobre contaminació electromagnètica editat per Ecologistes en Acció i la Comissió per al trasllat de la Subestació de Patraix.

■ Exigència de l'avaluació de riscos laborals de tots els centres i llocs de treball, amb especial atenció els educatius, hospitalaris i geriàtrics així com tots els casos on s'hagen detectat indicis d'efecten a la salut. Visita als centres i comunicats a empreses, administracions i inspecció que incorporen els mesuraments dels camps electromagnètics efectuades per tècnics en Prevenció.

■ Adopció de mesures preventives: pantalles planes, trasllat de subestacions elèctriques, eliminació d'instal·lacions, transformadors, etc.

OPINIÓ

De Saifores a Múrcia passant per les Escoles d'Estiu

Recordant Marta Mata

Albert Sansano

La última vegada va ser a Múrcia pel maig de 2006. Era la Trobada de Consells Escolars estatal. Hi havia acudit amb la delegació del Consell Escolar del País Valencià, i Marta Mata hi assistia com a presidenta del Consell Escolar d'Estat. En aquelles sessions van sorgir nombroses complicitats amb persones de diferents procedències, unes representaven els seus consells, organitzacions sindicals o administracions municipals o autonòmiques. La clau era de fàcil lectura. Algunes havíem coincidit abans a Saifores o a Salamanca, Barcelona, Gandia o Torremolinos. En tornar a veure'ns va sorgir l'abraçada, el "quant de temps...!". Compartíem l'amistat amb Marta, el debat dins dels Moviments de Renovació Pedagògica (MRP). Recorde com l'últim dia, en la menjada de comiat, Marta em va agafar la mà i em va dur a la taula on eren amb els joves dels sindicats d'estudiants per comentar-los que a través meu podien contactar amb la gent dels MRP i que jo els podria contar coses de les escoles d'estiu... Els va explicar aquesta mena de trobades anuals, el que havien significat per a la transformació de l'escola i el canvi del pensament de moltes professores i professors. Marta va manifestar els seus dubtes sobre si havíem abandonat un poc les Escoles d'Estiu, si en els últims anys ens havíem centrat només en la reflexió sobre els mateixos MRP. Un dels joves de la taula va dir: "Doncs la meua mare és amiga de tal o de tal". Altres em van demanar algunes web per a accedir el programa de les pròximes escoles. Aquelles xiques i xics volien prou més que millores en les infraestructures dels seus centres, ens parlaven de plans de convivència, de treball a l'aula, de participació real...

Vam seguir recordant com, l'any anterior, Marta havia vingut a València a presentar el meu llibre *L'escola que volem*, sobre la història de la Escola d'Estiu del País Valencià. Li vaig explicar que Batiste Malonda, incansable militant del Col·lectiu de Mestres de la Safor, em preguntava sobre un carrer del districte marítim de València dedicat a Fèlix Martí, qui ja en els anys trenta treballava sobre el mètode de projectes educatius. I deia a Marta que Martí va ser l'impulsor del grup escolar Pere Vila de Barcelona, un centre on va fomentar l'Escola Activa, els mètodes de projectes, la coeducació i l'ensenyament en català. Un centre que comptava dins la plantilla amb Maria dels Àngels Garriga, la mare de Marta Mata. El mestre Martí és encara avui un pedagog oblidat al qual la seua ciutat no li ha dedicat el nom de cap carrer.

Marta, que coneixia la història, somreia i gaudia escoltant-la perquè servia per a reafermar els lligams entre la renovació pedagògica a Catalunya i al País Valencià. Ens encantava amb el seu somriure convincent, una convicció amb la qual era difícil discrepar. Ho recordava pocs dies després de l'homenatge pòstum que li vam rendir a Saifores, el seu poble.

Amb Marta, però, també vaig compartir moments de discrepància, com durant l'organització del Congrés de MRP a Barcelona, el 1983. Amb Fidel García-Berlanga, representant del País Valencià en l'organització, vaig repassar els racons de la casa de Saifores. El despatx, la biblioteca, el seu ordinador. Tot feia pensar que Marta seguia allí com quan la vaig visitar ara fa quasi 25 anys. Marta no hi era present aquell dia, com tampoc no hi era en aquesta última visita. Però, totes les persones assistents la sentíem. I sabíem el que significa aquell lloc i la seua creadora per a la història de la renovació pedagògica.

Marta Mata / ARXIU

Marta ens explicava que li resultava molt dur conviure amb la burocràcia ministerial encara que si tornara a ser requerida no dubtaria a col·laborar amb les administracions progressistes.

Comentàvem alguns dubtes que teníem sobre Saifores, on en aquell 1983, arreplegant la proposta del ministre Maravall, preparàvem el congrés de Barcelona. Encara no ens havíem recuperat de la sorpresa de comprovar —per primera i última vegada— la presència d'un ministre en una trobada de MRP, compartint sense protocol fila i safata per a menjar. Recordàvem com ens desbordava l'entusiasme de fer aquell congrés i també la preocupació pel perill de perdre l'autonomia dels nostres discursos i pràctiques davant les administracions.

Vam conversar també sobre el conflicte de protocol que la delegació del País Valencià —cal recordar que en aquelles circumstàncies històriques estàvem compromesos amb la defensa de la nostra identitat cultural i lingüística i dels símbols col·lectius— va tindre en aquell congrés, especialment el dur enfrontament que vam mantindre amb Marta en els passadissos del Palau de Congressos de Barcelona per la presència en l'escenari de banderes amb què no ens identificàvem. Van ser moments difícils. Discrepar amb Marta, tanmateix, no trencava l'amistat, l'admiració i el respecte que sentíem per ella. Per això ens vam sentir ben alleugerits quan, uns mesos després —malgrat aquell "no vull parlar més amb vosaltres" de Barcelona—, coincidíem de nou a l'aeroport de Manises per acompanyar-la a l'Escola d'Estiu del Saler.

Vam gaudir de tornar a dialogar amb ella, de contar-li els nostres treballs i els nostres problemes. Per la seua part, Marta ens explicava que li resultava molt dur conviure amb la burocràcia ministerial encara que si tornara a ser requerida no dubtaria a col·laborar amb les administracions progressistes.

Varen ser uns anys complexos i d'una reafirmació difícil, perquè com també repetia Marta, com millor et tracta l'Administració més prop estàs de perdre el teu caràcter, la teua autonomia. No va ser gratuït, doncs, que en el programa de l'Escola d'Estiu d'aquells anys els organitzadors assenyalaren: "En el País Valencià tenim molt per fer, des de la Generalitat, des dels governs locals, des dels mateixos MRP, tot açò tenint en compte que no és possible una transformació en educació, si els responsables polítics no es recolzen en els grups d'ensenyants i en les organitzacions sindicals i socials que han demostrat, a través de molts anys de lluita i treball, estar disposats a fer realitat el projecte d'Escola Pública Valenciana. Per a afavorir aquesta col·laboració mútua cal deixar de costat els favoritismes, les desconfiances, els protagonismes i tot tipus d'enfocaments discriminatoris". Les Escoles d'Estiu han continuat en la bretxa. La del País Valencià ja té 32 anys i la de Rosa Sensat n'ha fet deu més.

La nostra admiració per Marta ve des de lluny, d'abans de Saifores. Des d'aquells dies de 1975 que iniciàvem la nostra Escola d'Estiu, i que ens plantejàvem realitzar-la pel setembre per poder assistir a la de Barcelona, que s'organitzava pel juliol. Gràcies en gran part al treball de Marta van sorgir Escoles d'Estiu i MRP per tot arreu, es van constituir les trobades estatals, la de Salamanca, les sessions a Saifores, el congrés de Barcelona. Amb ella ens vam poder alliberar de les dependències institucionals a què ens sotmetia la legislació. El suport de Marta des de la Presidència del Consell Escolar de l'Estat a l'escola pública, democràtica i laica ha resultat imprescindible. I altra vegada Saifores, sense Marta, o amb Marta, sempre amb la renovació pedagògica i les escoles d'estiu.

(Adaptació del text original publicat en castellà en *Participación Educativa*, núm. 5, maig 2007. Madrid, Consejo Escolar del Estado).

Per a saber més sobre Marta Mata

http://www.mec.es/cesces/obra-marta-mata.pdf
http://www.mec.es/cesces/revista_participacion_educativa_5/revista_5.pdf
http://ca.wikipedia.org/wiki/Marta_Mata
http://www.escriptors.cat/autors/matam/pagina.php?id_sec=1160
http://www.martamata.org/presentacio.htm
http://www.barcelona2004.org/cat/actualidad/noticias/html/f044434.htm
http://www.vilaweb.cat/www/noticia?p_idcmp=1969847
http://www.bcn.es/publicacions/bmm/50/ct_entrev.htm
http://www.laic.org/cat/espai/articles/05_entreww.htm
http://www.stecyl.es/prensa/040524_ep_Marta_Mata_entrevista.htm
http://www.lengua.profes.net/puntovista2.asp?id_contenido=45245

Premi Marta Mata a la qualitat dels centres educatius

Per reconéixer la qualitat dels centres docents, el Ministeri d'Educació i Ciència ha convocat el Premi Marta Mata 2007 en quatre modalitats:
A) centres públics d'Infantil, Primària o ambdós; B) centres públics d'ESO, Batxillerat o FP; C) centres públics específics de FP inicial, EPA, Ensenyaments Especials, Escoles Oficials d'Idiomes, centres d'Ensenyaments Artístics o Esportius; D) centres privats concertats. En cada modalitat s'estableixen tres premis de 15.000, 10.000 i 6.000 euros, respectivament. El termini de presentació finalitza el 13 de juliol.

Més informació en: *www.mec.es/educa/marta-mata.*

FENT CAMÍ

Per la lliure recepció de TV3

La Generalitat Valenciana ha incoat un expedient sancionador contra Acció Cultural del País Valencià (ACPV) per emetre els programes de TV3 a les nostres comarques. L'entitat s'enfronta a una ordre administrativa de cessament de les emissions i a una sanció econòmica de tres-cents mil euros.

Davant del fet que cada dia tenim accés a més televisions en llengües, continguts i orientacions polítiques més i més diverses, la resposta d'un govern no pot ser mai la censura d'un canal en particular, sinó precisament garantir l'accés dels ciutadans a la més àmplia oferta, com a expressió de pluralitat informativa i de llibertat d'expressió. Són els ciutadans els que han de poder elegir què volen veure i què no, sense imposicions polítiques de cap tipus.

STEPV-Iv considera que la tasca realitzada per ACPV fent possible la recepció de la TV3 a les terres valencianes mereix un reconeixement de les institucions en tant que ha contribuït de forma decisiva a la pluralitat informativa. Per aquesta raó, les administracions públiques competents han de legalitzar aquestes emissions i permetre la recepció dels programes de TV3 a les nostres comarques, de conformitat amb el que preveu la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries subscrita per l'estat espanyol.

evista / TANIA CASTRO-EL PAIS

En defensa de la llibertat d'expressió i comunicació i de la nostra llengua, instem la Generalitat a arxivar l'expedient sancionador obert contra ACPV de forma immediata i sense imposició de cap sanció econòmica o de qualsevol altra mena.

FENT CAMÍ

La renovació pedagògica valenciana, a debat a Gandia

Convocades les IV Jornades sobre Història de l'Educació Valenciana

Amb el lema "Canviar l'escola, canviar la societat. La renovació pedagògica valenciana al segle XX" i organitzades pel Departament d'Educació Comparada i Història de l'Educació de la Universitat de València i el CEIC Alfons el Vell de Gandia, la capital de la Safor acollirà els dies 9 i 10 de novembre les IV Jornades d'Història de l'Educació. El repàs a les principals fites de la renovació pedagògica valenciana en la II República, el franquisme tardà, la transició a la democràcia, així com el testimoni d'experiències i pràctiques d'innovació per part de protagonistes destacats d'aquestes pràctiques, constituiran els nuclis dels debats prevists de les jornades, dirigides preferentment a docents en activitat i estudiants universitaris. Els participants podran presentar comunicacions, que s'hauran de remetre prèviament a la secretaria de les jornades.

En les distintes sessions, conferències i taules redones estan previstes les intervencions d'Alejandro Mayordomo, Carmen Agulló, Luis Miguel Lázaro, Àngels Martínez, Baltasar Vives, Pilar Maestro, Xosé Manuel Souto, Juan Hernández, Batiste Malonda, Francesc Úbeda, Josep Morata, Ana Maria Mestre i Teresa Mestre.

Més informació i matrícula:
- Secretaria de les IV Jornades d'Història de l'Educació Valenciana. Departament d'Educació Comparada i Història de l'Educació. Universitat de València. Av. Blasco Ibáñez, 30. 46010 València. Tel. 96 386 44 28, fax 96 398 30 19, *m.carmen.agullo@uv.es*, *alejandro.mayordomo@uv.es*
- CEIC Alfons el Vell. Tel. 96 295 95 64, FAX 962 95 95 66, *ceicalfonselvell@gandia.org*

Cap al Fòrum Social Mundial 2008

Crida a un dia de mobilització i acció global

Fòrum Social de València

Som milions de dones i homes, organitzacions, xarxes, moviments i sindicats de cada racó del planeta, pobles i regions, zones rurals i centres urbans de totes les edats, pobles, cultures i creences units i unides per la ferma convicció que un altre món és possible.

Amb la pluralitat, diversitat i riquesa d'alternatives i propostes, lluitem contra el neoliberalisme, la guerra, el colonialisme, el racisme i el patriarcat que generen violència, explotació, exclusió, pobresa, fam, desastre ambiental i negació dels drets humans.

Duem molts anys de resistència i de construcció de processos innovadors, noves cultures d'organització i acció.

Conscients de la necessitat de construir una agenda pròpia i d'augmentar l'impacte de múltiples expressions i manifestacions ens comprometem a reforçar la solidaritat i les convergències entre les nostres lluites, campanyes, construccions d'alternatives i aliances.

Ens comprometem a impulsar una Setmana d'Acció que culminarà en un Dia de Mobilització i Acció Global, el dia 26 de gener del 2008.

Més informació: *http://www.forumsocialvalencia.org/*

PETJADES DE DONA

Clara Campoamor

Pilar Gregori

Clara Campoamor Rodríguez (Madrid,1988 - Lausanne, Suïssa, 1972), considerada com una de les precursores del moviment feminista i sufragista a l'Estat espanyol, fou una política republicana que va obtindre el títol en Dret per la Universitat de Madrid (1924) després de realitzar diversos oficis, com ara el de telefonista. Es va incorporar al Partit Radical el 1929 i dos anys més tard va ser una de les primeres dones, junt amb Margarita Nelken i Victoria Kent, que va ocupar un escó en el Congrés dels Diputats de la II República.

Com a diputada va destacar pel seu compromís a estendre els drets a les dones, va proposar l'aprovació de la Llei de Drets de l'Infant i va participar en la redacció de la Llei del Divorci. El 31 d'octubre de 1931 va aconseguir per fi que l'estat Espanyol reconeguera la igualtat de drets electorals de l'home i de la dona, una fita que va incorporar la Constitució republicana d'aquell mateix any. En la defensa del vot femení fou abandonada pel seu propi partit i només va comptar amb el suport del PSOE, que es va manifestar solidàriament amb totes les iniciatives legislatives de Clara Campoamor.

Va destacar pel seu compromís a estendre els drets a les dones, va proposar l'aprovació de la Llei de Drets de l'Infant i va participar en la redacció de la Llei del Divorci.

El 1936, amb gran amargor i solitud política, va escriure *El voto femenino y yo: mi pecado mortal*, un llibre on recorda la seua trajectòria en defensa del sufragi femení. Aquell any va partir cap a l'exili i es va establir a Buenos Aires. Mai més no va poder tornar al seu país: dotze anys de presó l'esperaven a Espanya.

Són nombroses les places i els carrers que hui duen el nom de Clara Campoamor, un nom que s'ha estés també a cases de cultura i associacions de dones de tot l'Estat. Hi ha també molts centres educatius, escoles i instituts Clara Campoamor: a Miguelturra (Ciudad Real), San Martín de la Vega, Fuenlabrada, Móstoles i Getafe (Madrid), Totana (Múrcia), Langreo (Astúries) i Huelva.

Entre les seues obres publicades, cal destacar: *El derecho de la mujer en España* (1931), *El voto femenino y yo: mi pecado mortal* (1936), *La revolución española vista por una republicana* (1937), *El pensamiento vivo de Concepción Arenal* (1939), *Sor Juana Inés de la Cruz* (1944) i *Vida y obra de Quevedo* (1945).

El govern espanyol ha aprovat recentment que l'efígie de Clara Campoamor siga la primera d'una sèrie de dones que apareixeran en les monedes d'euro.

LLIBRE DEL MES

Saber viscut

Maria Lozano Estivalis

Educación, nombre común femenino
Piussi, Anna María y Mañeru, Ana (coords.)
Octaedro, Barcelona, 2006

Pocs títols tenen tanta capacitat d'atracció com aquest. Fàcilment cauran en les seues xarxes persones per a les quals l'educació representa una aposta professional i vital, una reflexió per a l'acció política o simplement una forma d'estar en continu creixement i transformació amb els altres. I no eixiran defraudades. A la seducció del nom segueix el vertigen d'una lectura plena de reflexions i d'experiències d'un grup de dones que reescriuen els vincles educatius amb la seua vida i amb la seua paraula.

No és un llibre fàcil, a pesar que la seua lectura és àgil i amb bona cosa d'elements narratius que ens permeten veure clarament les propostes i les protestes de les autores. La dificultat radica en la incomoditat d'uns continguts que ens situen contínuament en la tesitura d'abandonar els esquemes clàssics amb què la modernitat ha vehiculat les lluites per la igualtat de gènere, en benefici d'un projecte emancipador que parteix de la diferència sexual com epicentre.

Partir dels mateixos subjectes com éssers sexuats i únics per a establir relacions i mediacions que resulten significatives individualment i col·lectivament, ancorant l'origen en la relació simbòlica i real amb la nostra mare, i tornar a anomenar el món educatiu donant un sentit crític i alhora creatiu i fructífer a termes com saber, mediació, confiança o autoritat per tal de deixar arrere el llast patriarcal de les relacions jeràrquiques i excloents i de les lluites pel poder, són objectius bàsics per a les onze professores que han escrit aquesta obra.

Des de diferents etapes, les autores comparteixen un coneixement viscut i un saber travat mitjançant la relació entre elles i amb el seu alumnat. La seua manera d'ésser i de veure el món en relació vital i intel·lectual és la subtil xarxa amb què teixeixen aquest llibre i és el que fa que caiguem irremeiablement en ell.

No és un parany. Des del principi sabem que van a interpel·lar el nostre desig de fer i de saber sobre l'educació que necessitem, ara que, com diuen elles, estem "en suspens entre una nova ètica i una nova barbàrie". Sabem que ens conviden a enfrontar contradiccions i a discutir nous llenguatges i escenaris polítics. Aquest saber compromet el nostre desig i per això no ens deixa indiferents.

FENT CAMÍ

Llibertat per a Cándido i Morala

Els protagonistes reals de 'Los lunes al sol', empresonats per la seua activitat sindical

STEPV-Iv, com a membre de la Confederació de STES-i, ha presentat a la Presidència del govern espanyol la sol·licitud d'indult per als sindicalistes Cándido González Carner i Juan Manuel Martínez Morala, condemnats tres anys de presó, una multa de 2.160 euros i un altre pagament de 5.642 euros a l'Ajuntament de Gijón. Els sindicalistes són coneguts perquè el seu cas va servir d'idea per a la pel·lícula sobre la reconversió naval *Los lunes al sol*, un film dirigit per Fernando León. Cándido i Morala estan empresonats des de mitjans de juny.

Aquesta condemna, insòlita des dels temps de la Dictadura, suposa un precedent gravíssim ja que penalitza, de manera "exemplificadora" l'activitat sindical exercida en defensa dels drets dels treballadores i les treballadors, sense condicionaments de les consignes de grups polítics i institucions.

Especialment lamentable és que es pretenga desviar l'atenció cap a aquestes dues persones –d'insubornable trajectòria en l'anomenat Corrent Sindical d'Esquerres asturià (CSI)- per a intentar deixar en blanc un procés dramàtic per a la societat asturiana com el desmantellament del sector naval en Gijón, pèssimament gestionat, les conseqüències del qual pateixen centenars de famílies.

Durant el procés judicial contra Cándido i Morala, no s'ha presentat cap prova ni testimoni que permeta desviar les suposades responsabilitats del que va ocòrrer en les multitudinàries manifestacions de l'any 2004 a dues de les persones que hi van participar. D'altra banda, no cap atribuir cap delicte sota l'abstracte epígraf de "mobilitzacions, desordres i danys en la via pública", com si aquests fets s'hagueren produït aïllats de tot el context, al marge de la negra realitat davant la qual en aquell moment reaccionava bona part de la societat asturiana.

El fet que aquest procés de criminalització l'haja promogut un ajuntament governat per partits d'esquerra augmenta encara més l'indignació entre les persones i col·lectius progressistes.

No existeixen pretextos ni arguments per a mantenir les acusacions contra els dos companys que han denunciat la gestió institucional en els processos de desmantellament industrial en Astúries.

STEPV-Intersindical Valenciana (Confederació de STES-i) ha acordat demanar l'indult dels dos sindicalistes, convençuts com estem de la seua innocència i de la necessitat d'aturar un procés nefast que pot convertir-se, de no ser esmenat, en l'inici d'una reacció contra el conjunt de les treballadores i les treballadors i dels interessos públics.

ALLEGRO MA NON TROPPO

¿Allegro ma non troppo?

José Antonio Antón Valero

Algunes persones em pregunten a vegades sobre el sentit del títol d'aquesta secció. Els he contestat remetent-los a la calamitat dels resultats electorals, o més aviat a la disposició que amplis sectors de la ciutadania valenciana i espanyola han manifestat en aquests últims comicis. El que ha ocorregut a França o Bèlgica també avala aquestes impressions.

En l'origen del lema d'aquesta columna hi ha el llibre de Carlo M. Cipolla que hi ressenye al final, un volum que inclou dos assajos, *El paper de les espècies* —del pebre especialment— *en el desenvolupament econòmic de l'edat mitjana* i *Les lleis fonamentals de l'estupidesa humana*. Abans d'editar el seu llibre, l'autor va fotocopiar i va repartir ambdós textos entre les seues amistats.

Amb el primer treball, aquest estudiós de les ciències socials i econòmiques parodia el treball dels científics socials que sovint ens ofereixen un simulacre de veritats buides i poc útils per a la transformació de la realitat. Aquest tipus de pràctiques, tan freqüents entre els hàbits de les institucions acadèmiques, són responsables en gran manera en la legitimació del *status quo*.

En el segon, com que analitza les conductes humanes, classificades segons si perjudiquen o beneficien el que les exerceix i als altres, ens prevé que, al costat de les tribulaciones pròpies que els éssers humans hem de suportar, es troba un grup de persones més poderoses que la màfia, sense organització ni llei ni cap, guiat per una mà invisible que impedeix el progrés, la felicitat i el bé comú.

Aquest col·lectiu tan perillós està integrat per les persones estúpides, que Cipolla examina amb lleis formulades amb punteria. Aquests éssers tan peculiars "causen dany als altres sense obtenir, al mateix temps, un profit per a ells, o fins i tot obtenint un perjudici". Cipolla adverteix que no s'ha de subestimar els estúpids, ja que la seua capacitat de fer el mal depén tant del seu caràcter immanent i de qualsevol altre factor "genètic" com de la posició de poder o autoritat que ocupen en la societat. En aquest punt cal recordar que el malvat —la seua acció és bona per a ell i dolenta per als altres— desplega les seues estratègies enfront de la candidesa de l'incaut —que fa coses una mica dolentes per a ell i bones per a algun altre—, mentre que l'intel·ligent intenta beneficiar-se i beneficiar els altres. Així les coses, no hi ha dubte que en la nostra societat existeixen alguns malvats, bastants incauts i molts estúpids.

Finalment, i per a afrontar els temps que ens estan sobrevenint, convindria que recordàrem també l'altre significat, el musical, d'*allegro ma non troppo*.

(*Allegro ma non troppo*, Carlo M. Cipolla. Ed. Crítica, Barcelona 1991.)

III Escuela de verano sobre Migraciones

Valencia, 11, 12 y 13 de julio

- Experiencias de convivencia intercultural.
- Mediación, sociabilidad y espacios urbanos.
- Diversidad y conflicto en el sistema educativo.

Colaboran:
Asociaciones de Inmigrantes, ONG de la acción social y personas expertas en migraciones.
Información e inscripciones:
Fundación CeiMigra, Secretaría de la Escuela de verano sobre Migraciones (Álvaro Barros), Gran Vía Ferran El Catòlic, 78, 46008 València. Tel.: 963152220 (ext. 213),?Fax: 963914353, correo-e: *escueladeverano@ceimigra.net*, web: *http://www.ceimigra.net/*

FENT CAMÍ

EN PANTALLLA

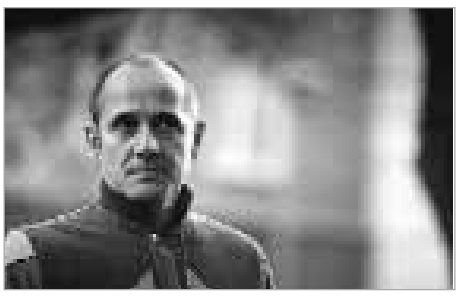

Veritat de la bona

Begoña Siles Ojeda

La vida de los otros. Director: Florian Henckel von Donnersmarck. Repartiment: Ulrich Mühe, Martina Gedeck, Sebastian Koch, Ulrich Tukur. Guió: Florian Henckel-Donnersmarck. Música: Gabriel Yared, Stéphane Moucha. Fotografía: Hagen Bogdanski. Producció: Bayerischer Rundfunk / Arte / Creado Film / Wiedemann&Berg Filmproduktion. Gènere: Drama. Alemanya, 2006. Premis: Òscar 2006 a la millor pel·lícula de parla no anglesa. Premis del Cinema Europeu: millor pel·lícula, millor actor (Ulrich Mühe).

En una època on tant els mitjans de comunicació com els artístics inscriuen la veritat en l'horror, la maldat i la corrupció, arriba a les pantalles *La vida de los otros*, on la veritat compareix com a resultat de la bondat i el sacrifici.

Amb una escriptura aparentment senzilla, és a dir, sense l'estètica espectacular de l'horror que caracteritza la majoria de narracions audiovisuals, l'espectador s'identifica amb uns personatges que protagonitzen una sèrie d'actes en els quals sacrifiquen el seu benestar per a salvar la vida dels altres. Així, l'òpera primera de von Donnersmarck reconcilia l'espectador amb el valor transcendental de l'existència.

"Sonata per a un home bo". Berlín, Alemanya Oriental,1984. En aquest espai i en aquest temps es desenvolupa la història, un espai i un temps on els actes i els pensaments dels ciutadans de la República Democràtica Alemanya estan controlats per la STASI, la policia secreta del règim comunista, un cos estructurat de manera racional per a sembrar el terror. I el capità Gerd Wiesler (Ulrich Mühe) és un dels seus membres més reconeguts per la seua eficàcia per a detindre ciutadans "culpables", no només per actuar, sinó també per qüestionar el règim. Wiesler ha configurat la seua vida en una mímesi perfecta amb l'organització policial que representa: sobrietat, discreció, racionalitat, ordre; en definitiva, en un control total dels seus actes, sentiments i pensaments.

Però la seua inqüestionable forma de vida s'enfonsa durant la missió de vigilància que ha de realitzar a la parella formada pel prestigiós escriptor Georg Dreyman (Sebastian Koch) i la popular actriu Christa-María Sielan (Martina Gedenk).

Què ha pogut escoltar i veure el capità en aquesta vigilància rutinària per a qüestionar-li la seua insubornable fidelitat al règim? Per què s'identifica amb l'actor i l'actriu fins al punt d'ocultar proves que els delaten? No serà una empatia amb l'amor existent en aquesta relació de parella? Un amor que supera les passions egoistes de cadascun, per a lliurar-se generosament al sentir de l'altre. Un amor tan generós de l'u per a l'altre que esvaeix les rígides conviccions de Wiesler, fins al punt de preguntar-se per l'origen d'eixa manera d'estimar. I en la casa violada per la STASI , on s'estimen el cos i l'ànima de la parella, el capità troba la clau: l'art. L'art fa sentir al capità una cosa que fins ara li resultava incomprensible: l'ésser humà no és una màquina programada per a respondre davant certs fets vitals amb un mateix codi.

La vida de los otros és una metàfora perfecta per a sentir com l'amor i l'art poden sublimar l'esperit humà fins a fer-lo renàixer en un ésser bo.

ENXARXATS

Joan Cortés

Ubuntu, a l'abast de tothom

http://www.ubuntu.cat/

Darrere la popularització de les noves tecnologies hi ha una guerra oberta, no cruenta, que ocasiona danys col·laterals. Pot resultar un fenomen molt asèptic per als grans *trusts* econòmics però posseeix una transcendència inequívoca per als països del Tercer Món. Deia McLuhan que els mitjans tècnics es convertirien en ideologia i ens alertava –pels anys seixanta!– que a l'*aldea global* s'havia produït una transmutació genètica de la societat de classes, convertida ara en una cursa entre països de diferents velocitats, una nova modalitat de colonialisme –a la base del qual hi ha la manca de democratització de les tecnologies– que provoca catàstrofes humanes. L'Ubuntu és una distribució de GNU/Linux, un sistema operatiu d'escriptori enfocat a l'usuari mitjà amb poca experiència amb aquesta ferramenta, amb el compromís de ser subministrat i actualitzat gratuïtament. Considerem-lo, doncs, el primer gra de sorra.

Joguina segura

http://www.jugueteseguro.coop/web/cat/01_index.asp

Segons diuen, no hi ha res de més inofensiu que uns joguets en els prestatges d'una tenda. Però la primera impressió ens enganya, i davall l'aspecte innocent de certs joguets s'oculta una càrrega de profunditat. El joguet és un producte de consum més en una societat que ens ha esperonat perquè la nostra capacitat teòrica de consumir determine el grau de benestar social. El graponejat poder adquisitiu és la pedra de toc de les nostres vides i pretén convertir-se en el criteri absolut que ha de fixar el nostre ritme de consum. Associar qualitat i preu és el recurs més directe per a establir classes de consumidors i realitzar un exercici de poder econòmic i social. Cal, però, que reflexionem abans d'adquirir qualsevol joguet i procurar que siga educatiu, solidari i segur. Hi ha joguets que juguen sols, d'altres representen un perill latent. N'hi ha que són un atemptat al medi ambient i d'altres que amaguen explotacions infantils i vergonyoses esclavituds laborals. És un web per a fer un acte de meditació abans de traure la cartera.

Anna notícies

http://annanoticies.com/

Els grans mitjans de comunicació han convertit l'accés a la informació en un club privat anglés on s'han d'observar unes certes formalitats i on es garbellen els continguts al gust d'insondables poders macroeconòmics i d'interessos que fa segles que s'han fet sastres a mida. En aquests clubs privats l'aire és dens, amb una sentor de capes de pols que faria la delícia d'un arqueòleg en l'atur. Per això, siguen benvinguts uns altres aires. Que badallen les finestres com Anna Notícies, un mitjà interactiu on els protagonistes són els petits esdeveniments impublicables. Aquest canals són molt pròxims al pols de la notícia i són capaços de generar grans onades de debat sobre allò que ocorre en les vides anònimes de la gent dels nostres barris, de la nostra ciutat.

Regles per a sentir-se segurs a Internet

http://portal1.lacaixa.es/Channel/Ch_Redirect_Tx?dest=2-02-10-90011

Internet és un espai obert sense regles prèvies que evoluciona a un ritme exacerbat –a Darwin l'hagués escandalitzat molt–, amb milers de milions de portes i finestres que es poden obrir alhora en els dos sentits. No hi ha panys, i si n'hi ha és possible forçar-los. La informació flota en aquest gran riu Nil a l'abast de tothom, i tothom hi pot abocar les seues deixalles i fer les tombarelles mortals que hom considere. És un univers de consistència efímera, i precisament la seua caducitat de continguts, formes i estètiques ha alterat les regles de joc que regulen altres mitjans de difusió i ha imposat el seu estil. Praxis relacionades amb la metodologia de la informació i la comunicació que hom creia inalterables s'han ensorrat en poc temps entre un núvol de pols. Això ha generat un vertigen que aposta per un autocontrol. L'hiperespai constitueix una maror que tendeix a inundar fins i tot els àmbits més hostils gràcies a les aplicacions quotidianes. Per això, cal estar i no estar. Ja us ho fareu.

NATURA VALENCIANA

Els fongs paràsits (1)

Joan V. Pérez Albero

L'alimentació dels fongs depén d'altres éssers vius dels quals prenen els aliments prèviament fabricats. Els fongs paràsits viuen a expen-ses d'altres organismes vius, plantes, animals insectes i altres fongs, als quals provoquen greus lesions que poden arribar a causar la mort de l'organisme hoste. Algunes espores d'aquests fongs són molt agressives i en el cas del arbres aprofiten qualsevol ocasió per a infiltrar-se.

La penetració del fong s'origina a través d'una agressió produïda a l'escorça de forma fortuïta: inclemències meteorològiques, animals, insectes, etc. Un cas el tenim amb el *Ceratocystis ulmi*, que provoca la malaltia denominada grafiosi, que ha fet malbé els boscos d'oms de mitja Europa. O la *Agrocybe aegerita*, un fong comestible que ataca els xops consumint-los a poc a poc.

Els fongs paràsits de les plantes constitueixen el grup més important. La uniformitat genètica de les plantes conreades ha facilitat llur difusió; ara bé, les plantes que creixen en comunitats naturals no s'escapen dels seus atacs que es manifesten en forma de necrosi, esgrogueïments, rovells, carbons, taques de diferents colors, les quals apareixen sovint en les diferents parts de la planta. Especialment nocius són els fongs de l'ordre *ustilaginals*, que ataquen els cereals. Un exemple el tenim en l'*Ustilago nuda* que parasita l'ordi *(Hordeum vulgare)*. El miceli penetra en la flor a través de l'ovari i roman a les llavors en forma de miceli dorment. Quan la planta floreix el miceli creix i produeix l'esporulació; aleshores, en les espigues infectades, el lloc on hi hauria d'haver el fruit és ocupat per un sorus d'espores carbonoses.

Un altre exemple el trobem en l'*Ustilago maydis*, que parasita el panís o dacsa *(Zea mays)*. El miceli del fong penetra en l'àrea infectada i estimula el creixement de les cèl·lules de l'hoste provocant l'aparició d'agalles, de clor grisós al principi i que s'obscureixen quan maduren les espores que contenen al seu interior. Quan el fong parasita les panolles, n'impedeix el desenvolupament i la maduració i provoca seriosos perjudicis.

Però no tot són perjudicis. A Mèxic aquest fong està considerat com una delicadesa culinària des d'èpoques prehispàniques. S'anomena *huitlacoche* i es consumeix abans que les espores arriben a la maduració. A Europa i els Estats Units aquest fong és també un plat exquisit de l'alta cuina. En alguns llocs fins i tot se l'anomena "tòfona mexicana".

ESCRITS

ESCRIT AHIR

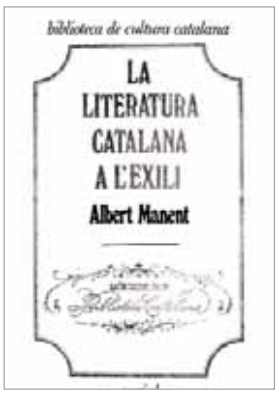

Literatura a l'exili (i 2)

Cèsar Ferrandis

Els valencians que s'exilaren mai no actuaren com a tals i sempre tingueren el seu país de naixença com un mer referent geogràfic. Així i tot, ara espigolarem aquells escriptors que advoquen per la recuperació nacional i lingüística.

El 15 de febrer de 1944 naix a Mèxic *Mediterrani*, revista impulsada des de la Casa Regional Valenciana per Enrique Cerezo i Marín Civera, que advoca per *"la reconstrucción de nuestro país valenciano, sus deseos y aspiraciones, su política y su autonomía, la defensa de lo propio y el engrandecimiento de lo autóctono, pero sin olvidarse que la conciencia del hombre no tiene fronteras"*. Civera, socialista i sindicalista, ens advertirà: "*pero sin olvidarse que la conciencia del hombre no tiene fronteras (...) su característica principal* (de la nova junta directiva) *es la de su valencianía y españolismo a la vez*". En el número d'agost de 1946 Cerezo afirma que "no és possible comprendre bé el sentit que puga tindre l'obra de Martorell si no es té en compte sa nacionalitat i la realitat política del seu temps, així com l'existència, triomfant i plena, d'una literatura essencialment mediterrània. La catalana-valenciana era, és, instrument d'una cultura esplèndida".

Però on els valencians trobaren un acolliment major a les seues inquietuds nacionals fou, sens dubte, en les revistes catalanes de l'exili. Així, és emocionant llegir a *El Poble Català* núm.17, editat a París, aquesta frase de Gaetà Huguet: "Jo tinc, però, una fe cega en el destí del País Valencià; tinc per cosa evident i segura que a la fi València es retrobarà autènticament valenciana". Magnífica també la clarividència d'un Ernest Guasp a *Quaderns de l´Exili*, revista de Mèxic, en un article d'abril de 1944 sobre la recent inaugurada Casa Regional i el Centro de Refugiados Españoles: "...aquells que diuen que abans que valencians són espanyols, ¿per què no hi van? Si se senten espanyols abans que valencians, ¿per què són socis de la Casa Valenciana i no del centre espanyol? Així, no farien nosa als altres, als valencians de soca i arrel, que senten honestament que allò que els uniria és un sentiment insubornable de valencianisme pur. No té sentit parlar i escriure en castellà sota les quatre barres glorioses d'una Senyera i que ha de ser arborada precisament per aquells que no tenen per què posposar a cap altra cosa el seu valencianisme i la seua enyorança de la Pàtria Ilunyana".

No voldria acabar aquest recull sense esmentar Àngel Castanyer Rausell (Foios, l´Horta Nord) exilat quan només tenia 10 anys. A finals dels 50 participa en la fundació de la Joventut del Casal de Catalunya i de les Edicions Catalanes de París. Per l'octubre de 1977 va tornar amb Tarradellas, amb qui va col·laborar després en la Presidència de la Generalitat. En 1961 escriurà en la revista *Foc Nou* de París: "El temps passat pel nostre recobrament nacional no és temps perdut, és la dignitat recobrada, ensems que naix l'esperit de reivindicació".

ESCRIT AVUI

Políticas Sociales en Europa, núm. 13-14, 21

Hacer. Barcelona, octubre 2003, febrer 2007

Revista de temes monogràfics que dedica aquests dos números a la mediació social i a la violència en els mitjans de comunicació. El primer reuneix treballs sobre mediació escolar i familiar. En l'altre cal subratllar els textos que reflexionen al voltant de la relació dels joves amb la violència present en els distints suports (televisió, videojocs...) de la cultura de masses.

Com ens enganyem

Joan García del Muro
Bromera. Alzira 2006. 199 pàg.

Guardonat amb el VIII Premi d'Assaig de la Mancomunitat de la Ribera Alta, planteja la necessitat d'autoengany dels sers humans contemporanis. El resultat d'aquesta actitud por derivar cap al silenciament forçat de conflictes (com el genocidi de Rwanda) o cap a les guerres presentades com a intervencions humanitàries.

El món no és cap joguina

Philippe Meirieu
Graó. Barcelona 2007. 357 pàg.

L'educació dels més menuts, la formació de la ciutadania, la moda, la televisió, les relacions familiars, l'educació mediambiental, l'autoritat dels adults... Meirieu afirma que el món no és un joc ni una pantalla ni un objecte de desig i que hem d'aprendre a viure-hi tots junts i procurar que dure més que nosaltres.

Diccionario de Educación para el Desarrollo

G.Celorio, A. López (coords.)
Hegoa. Vitoria-Gasteiz, 2007. 282 pàg.

Dins del projecte *EducAcción*, el diccionari recull aportacions, entre altres, de José A. Antón, Mª Rosa Buxarrais, Leslie Toledo, J.I. Fdez. de Castro, Xesús R. Jares, Jaume Martínez, Julio Rogero, Albert Sansano, Jaume Sarramona o Carlos Taibo. Naix amb la vocació de promoure el debat i l'acció en un món globalitzat.

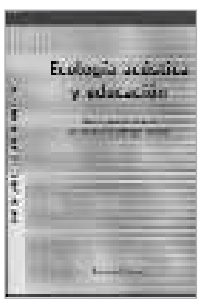

Ecología acústica y educación

Susana Espinosa
Graó. Barcelona 2006. 193 pàg.

La contaminació acústica és un problema ambiental que tenen les ciutats modernes. Cada volta hi ha més gent conscient dels mals que el soroll provoca en la salut física i mental. L'autora del llibre, Premi Embat d'Educació Ambiental 2005, proposa estratègies i suggereix recursos per a eradicar la pol·lució sonora dels entorns urbans.

Pamflets anacrònics

Rafa Xambó
Tres i Quatre. València 2007. 249 pàgs.

'Temps de campus' va ser la columna de Rafa Xambó que ALLIOLI va acollir des de l'any 2000 en les seues pàgines. Una tria d'aquells 'pamflets', junt amb altres de Levante-EMV, es reuneixen en aquesta edició on el professor de Sociologia mostra el seu jo més militant i ens trasllada amb un to fresc i directe la seua mirada més autèntica.

La pedra i el marge

Manel Rodríguez-Castelló
Bròsquil. València 2007. 151 pàg.

El poeta i professor alcoià reuneix els articles que va publicar cada dissabte en el diari Levante-EMV durant 1998 i 1999. Rodríguez-Castelló, una de les firmes de la premsa autòctona amb més estil propi, afronta amb lucidesa i coratge els conflictes de l'actualitat amb una mirada intensiva i una profusió modèlica de recursos literaris.

Músicas públicas, escuchas privadas

Amparo Porta Navarro
UAB, UJI, UPF, UV. 2007. 172 pàg.

Panoràmica sobre la música contemporània centrada en el subjecte, el que parla i el que escolta. El text aborda l'anàlisi musical, semiòtica i sociològica d'alguns espots, programes de TV i bandes sonores de cinema i pot ser útil per als docents interessats en l'experiència musical com a expressió, creació i anàlisi crítica.

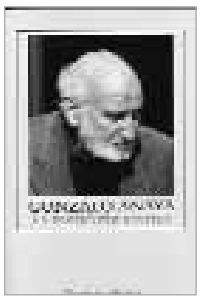

Gonzalo Anaya: la passió educativa

J. M. Bisbal, J. M. Bonafé (eds.)
Univ. de València. Vlc 2006. 331 pàg.

El vell professor republicà, Medalla de la Universitat de València 2004, reuneix en aquest volum gruixut una part de la seua producció escrita més recent, com les intervencions constants a l'Escola d'Estiu del País Valencià. El DVD inclou les dues pel·lícules que va fer sobre el Guernica, on un Anaya inèdit ens mostra la seua passió pel cinema.

L'ÚLTIMA

Continuarà pel setembre...

El curs 2007/08 seguirem lluitant per un acord per a tot el professorat que incloga el dret a la jornada continuada, que millore l'estabilitat i els drets del professorat interí, que incorpore mesures per a la convivència, la seguretat i la salut laboral, que considere la conciliació de la vida laboral i personal, que retribuïsca sense artificis la tasca de tots els docents –no només d'una part del col·lectiu– i que no castigue el professorat més jove. Continuarem lluitant contra la concertació dels batxillerats, una mesura innecesària i injusta que perjudica l'escola pública. Seguirem exigint un estatut docent que dignifique la tasca d'ensenyar i no ens jerarquitze més. Pressionarem perquè avance la negociació en l'ensenyament privat: la paga de 25 anys, les retribucions dels sexennis, la recol·locació de professorat, l'increment de plantilles d'Infantil, l'acumulació de lactància, el pagament dels endarreriments de 2006. Insistirem en la imprescindible homologació de les condicions de treball i les retribucions de tot el personal de la universitat, docent i no docent.

Acaba el curs, però en començarà un altre. Aquests problemes seguiran reclamant les nostres respostes. Aprofitarem el parèntesi estival per a acumular forces i retornar a la faena amb energies renovades. Una agenda sindical ben atapeïda ens espera pel setembre. Bones vacances a totes i a tots.

STEPV 30 anys del sindicat de l'ensenyament